

Zpěvník

Písně Karla Plíhala

9. září

Emi C/G H7 Emi

Emi	C/G	H7	Emi
1. Z novin na mě civí stejná tvář tak znavená
Gd Adim(1) Hmi7/5- E
pod ní velká slova dávno smyslu zbavená
Ami Fmaj7 F#mi7/5- D
je 9. září a my koukáme se zpět
Gd H7 Emi C/G Emi Emiadd9
o kolik jsme dále jenom o Několik vět
 2. Zima bude krutá mnoho času nezbývá
umíráme ať se zpívá nebo nezpívá
je 9. září a my koukáme se zpět
o kolik jsme dále přesně o Několik vět
 3. Dál pročítáme knížky těch kteří už nežijí
dál žijem vlastní život jenže v cizí režii
je 9. září a my koukáme se zpět
o kolik jsme dále jenom o Několik vět
 4. Vzadu v tmavém sále v anonymním bezpečí
křičí na mě neboj se rekové největší
je 9. září a my koukáme se zpět
o kolik jsme dále přesně o Několik vět
 5. Denní tisk už v sedm ráno nesežene se
denně je tam psáno kdo to za nás odnese
je 9. září a my koukáme se zpět
o kolik jsme dále jenom o Několik vět
 6. Padá žlutý listí les je tichý jako chrám
pojdme do tý zimy všichni spolu - každý sám
je 9. září a my koukáme se zpět
o kolik jsme dále aspoň o Několik vět
Emi Emiadd9

Akordy

- E** **Amaj7** **E** **C**
1. Nejkrásnější akord bude A-maj, prstíky se při něm nepolámaj'.

A **H7** **G#mi7** **C#mi**

Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,

A **C** **E** **Amaj7(Ami)(A)(Amaj7)**

každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

2. V stratosféře hrajeme si A-maj, i když se nám naši známí chlámaj'.

Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,

stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

3. A-moll všechny city rázem zchladí, dopadneme na zem na pozadí.

Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru, dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

- A** **Amaj7**
R. Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi **F#mi/F** **F#mi/E F#mi/D**

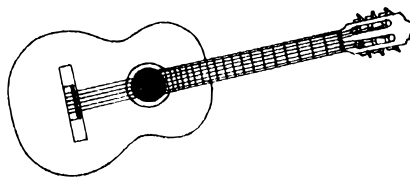
proto všem těm, co se v lásce zklamaj':

A **H7** **G#mi** **C#mi**

vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,

A **C** **E** **Amaj7**

každá holka pro někoho má sluch absolutní.

4. V každém akord zní, aniž to tuší, zkusme tedy nebýt k sobě hlúší.

Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší, jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

- E** **Amaj7** **E** **Cmaj7**
*. Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj', moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

Blues o žízni

Takovou **Cmaj7** žízeň může **Ami7** mít jen ber **F7**-nardýn **Ami7/5**-nebo starý lom **Ga** proto **Emi7** von své **Hmi7** děvče vyměň **E7** il **Ami7** za láhev **Abdim7** brandy prasta **Ami7** ré. Ke cti mu **Cmaj7** nutno říct **Cmaj7** že pil **Ami7** onu láhev **Gmaj7** s láskou, **Emi7** že **A9** srdce smutné **Emi7** měl jak **A9** při polj **Emi7** bcích **D7** za každým **Ami7** douškem zasl **D7** zel. **G7/5+** Protože **Cmaj7** brandy onen **Ami7** snědý nádech **F7** má **Ami7/5**-jako její pleť. **GJá** musím **Emi7** znát **Hmi7** přece j **E7** ejí pleť **Ami7** já se ji **Hdim7** učil nazpaměť. **Ami7/C** vzpomínka **Ami7/5**-na věky letí se mnou **Gv** ob **G/F#** zor **Emi7** da **G/D** le **F#7** ký v **F#7/5**- ní **H7G7/5+** **Cmaj7** navždycky jsi **Ami7** má. **Hmi7** Ta bra **Ami7** ndy **Hmi7** byla **D9** výteč **G** ná...

Amnestie

C Ami G

1. Vnikl mi do bytu orangutan,

C Ami G

ukradl mi vařič na propanbutan,

Gmi6 Gdim Dmi Fmi

čeho se člověk dnes nedožije,

Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7

v ZOO je od rána amnestie.

2. Koukám, jak v prádelním koši lama

probírá se mýma košilama,

na WC mýval si pracky myje,

v ZOO je od rána amnestie.

3. V kuchyni huláká chameleon,

že kávu pro všechny namele on,

tapíří ničí tapiserie,

v ZOO je od rána amnestie.

4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.

5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.

7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémii,
v ZOO je od rána amnestie.

6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nezklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

Cestou do práce

C

1. První tramvaj přijíždí,

F

na ostrůvcích pracující,

G

veselí a tancující,

(C)

plácají se do hyždí.

2. Když tramvaják hodí "A",

aniž kdo někoho nutí,

rozverně a s velkou chutí

každě si zazpívá.

C7 F

R. Kdo se touto dobou ranní

C

z baru vrací spát,

D7

úsměvu se neubrání,

G

hned má život rád.

3. Požehná jim pravici,
v levé třímá Staropramen,
a s opicí kolem ramen
zmizí v ulici.

4. Třebaže je pondělí,
mráz, mlha a čtyři ráno,
beznadějně našlapáno,
vládne bujně veselí.

5. Kolující svačina,
vlídné slovo kamaráda,
pěkná píseň věčně mladá
mysl rozpíná.

R:

6. Žertíky a legrace,
vydařené anekdoty
od pondělí do soboty
cestou do práce.

Básník, ten má právo veta

Ami E Ami E Ami E Ami

1. Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě

Dmi A7 Dmi A7 Dmi A7 Dmi

na místě, kde stála teta, nechat plavat labuť,

G C G E

a tu tetu jednou větou na Venuši zaneše

Ami E Ami E Ami E Ami

a Venušané s mojí t etou budou samá recese, hej,

Ami E Ami E Ami E Ami

a Venušané s mojí t etou budou samá deprese.

2. Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,

upeče jim buchty hory, což by jinde nepekla,

a v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje

a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,

ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.

3. A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,

nevejde se do talíře a po zemi pokluše,

na Venuši vzniknou zmatky - všichni plní naděje,

proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,

proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.

4. Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,

ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,

proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší

a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,

A

a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, juch!

Času je málo

A D7 A A7

1. Času je málo, přibývá stínů a stará svíce nehřeje.

D7 Dmi A F7 E7 A

Chvíli se zdálo, že kromě Ginu barví ti líce naděje.

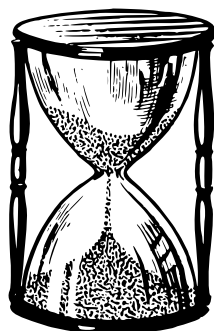
2. Teď jenom žasnu čím dál tím více, stav u mě zdá se normální.

Za chvíli zhasnu jako ta svíce a svět mi zase zkapalní.

3. Někdo je blázen a z mostu skáče. Někdo si lehá na koleje.

U mně jen bazén slaného pláče, zas jiná žena doleje...

Času je málo...

Bázlivá

Cmaj7 C9 F Fmi9
Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
omlouvá se židli, má-li usednout,
F Fmi9 C A7
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
Dmi G C A7 Dmi G+
svět má za temný kout.
C C9 F Fmi9
Podziměk za městem leká ji svým šelestem,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
F Fmi9 Cmaj7 A7
nikdo mi za ni neručí, um ře mi v náručí,
Dmi G+ C
až jí řeknu: mám tě rád ...

Co jsme si, to jsme si

- C G F G C**
1. Co jsme si, to jsme si, už je jiná doba,
G F G C
fangle si vyvěsí-me do oken oba.
G Ami D9/F# G
Zahod'me emoce, vrchní, připiš čárky,
C G F G C
blíží se vánoce, tož pošleme si dárky.
2. Já měl svý písničky a ty svý vzdušný zámky,
já platil za pravdu a ty za členský známky.
Oba jsme mívali moc roztomilé hosti,
jen ti mí bývali ze Státní bezpečnosti.
3. Oba nás za chvíli spolknou starobince,
oba jsme tvořili dvě strany prošlé mince.
Ty jsi byl na líci a já zase na rubu,
ty jsi měl milici, co mně rozbila hubu.
4. Co jsme si, to jsme si, k čemu tahle zloba,
z čeho mít depresi, už je jiná doba.
Teď z mé i z tvé blůzy vlaje trikolóra,
sejdem se na schůzi Občanského fóra.

Blanická kuřata

- C Ami F F/E G**
1. Tam v hoře blanické spí vojsko - naše spása,
C Ami F F/E G
tak nás to učili a tak to bude asi,
F G C C/H Ami
jenže čas pokročil a my, z krve a masa,
F C F F/E G
čekáme s odevzdáním, až nás Blaník spasí.
2. Kuřata z Xaverova mají stejnou šanci,
blanická kuřata si taky dávaj' dvacet,
kdekdo nám svítí, jenže tma je jako v ranci,
lezeme na strom, který jiní začli kácet.
3. Blaničtí rytíři si spokojeně chrní,
tudíž: není tak špatně, aby nemohlo být hůře,
proč potom strkat hlavu do koruny z trní,
když ti ji nasadí to xaverovský kuře?
4. Jsme záznam na desce, co má jen jednu drážku,
kdysi to mohla býti progresivní deska,
kdysi to bejval šlágr, že jo, pane Hašku,
no ale vážně: poslouchal byste ji dneska?
5. Věděl jste dobře, že je blbost věčně stejná,
i když je vysílána super-hifi-quadro,
ty mouchy pořád dělaj' na obrazy lejna
a ten pan Brettschneider má jenom jiný kvádro.
6. Možná by stálo za to, z nějakýho fondu
uvolnit částku, třeba v rámci odzbrojení,
do hory blanické pak zavést vrtnou sondu,
abychom zjistili, že v hoře nikdo není.
7. Že je to stejná hora jako každá jiná,
v tomhletom případě, no teda, Pánbůh s námi,
nezbyde přiznat, že je všechno naše vina,
že oni spasitelé vlastně jsme my sami.
8. Zatím jen donášíme, žvaníme a spíme,
někteří makají a jiným rostou pupky,
jde jenom o to, zjistit, co v nás vlastně dříme,
C F C F C F G C
zdali ti rytíři, zdali ti rytíři anebo ty kuřecí drůbky.

Blues o jehle a niti

Dmi Ami G A
1. Byla jednou jedna jehla
G A4-3 A
a pak taky bílá nit.
Dmi Ami G A
Jehla se však ani nehla,
G A4-3 Dmi
když s ní ta nit chtěla šít.
F C Dmi
Co se s ní nit nahádala,
Gmi (F+) A
co s ní chudák zažila,
Dmi Ami G A
jehla se s ní nepárala,
G A4-3 Dmi
vždy se někam zašila.

2. Jednou se zas jehle stalo,
že jehla nit namíchla,
když se k šití schylovalo,
tak to prostě zapíchla,
proto ani nepostřehla,
že jí řekla bílá nit,
že je zlá a tupá jehla
a že hodlá odejít.

3. Jak nit řekla, tak se stalo,
bez hádek se obešla,
nic ji k jehle nevázalo,
rozloučila se a šla.
Byla by mě překvapila,
kdyby byla nezdrhla,
stejně by nic neušila,
i kdyby se přetrhla!

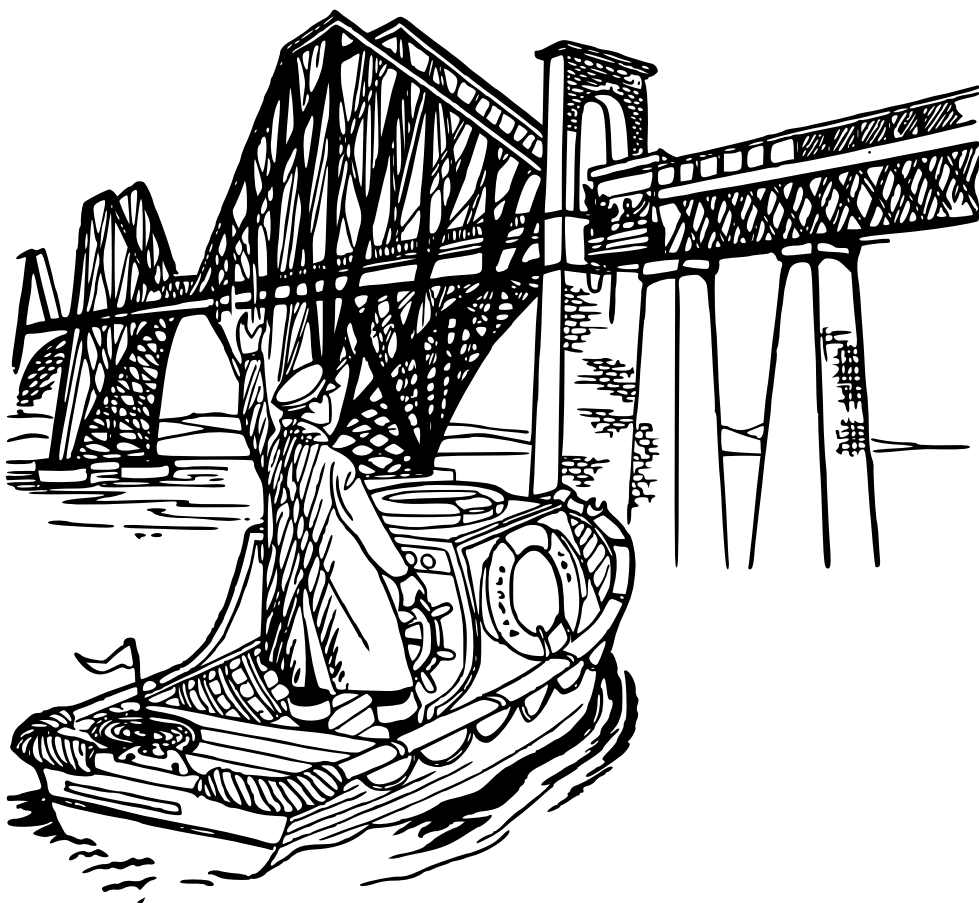
Černá vdova

Ami A2 Ami

Ami E
Někde tady v sále sedí někdo kdo si myslí že je
G C E
někdo kdo si myslí že je pavouk Černá vdova
Ami E
Koukám jak jste náhle bledí nebojte se ať je kde je
G C E
před náma se neukreje dejte na má slova
G C
Biletářka už zavolala na příslušná místa
G C E
vycházejte proto v klidu neb záchrana je jistá
Ami E7 Ami E7 Ami E7 Ami G
A můžem si zatím jakoby nic od plic zazpívat
C/G G C/G G C
Dej kobylám to ti povídám dej kobylám ovsa hej

Blues železničního mostu

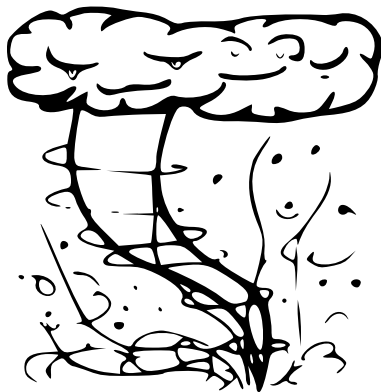
1. U železničního mostu
nad řekou visí dým a blues
celý den u trati čekám s bláznivou nadějí
každý den ztrácí se všechno někam
tou řekou kolejí
2. Strojvůdce možná to tuší
někdy mi rukou zamává
potom se ozve zas pára, výhybky doznějí
a ve mně umře ta touha stará
jít řekou kolejí
3. Když pak jdu od mostu domů
srdce až v ústech mám
některý sny se jen zdají
jiný jdou hlouběji
a já bych tak rád šel dolů na jih
tou řekou kolejí

Bouře

Gmi/G,F,E,C,Bb,A

Gmi **Gmi**
Nad městem se rozpoutala fialová bouře
Gmi **Gmi**
já se před tou bouří schoval k jedný známý couře
Dmi **C** **Bb** **F**
smažíme si kedlubny a k tomu nám na bubny
Bb **D** **Gmi** **Gmi**
hraje liják v okapové rouře Zahřmělo a z kredence
Gmi **Gmi**
se kutálejí sklenky a tý couře vytýkají
Gmi **Dmi** **C**
ňadra z podprsenky je to ještě mládě
Bb **F**
vloni na Spartakiádě
Bb **D** **Gmi**
cvičila za mladší dorostenky

Deštivý den

E7 **Ami**
Deštivý den den samé bláto.
E7 **Ami**
Vyjít si ven nestojí za to
A7 **D9**
Ono to zmrzí odmítat s díkem
G6
za každým druhým rohem pána s deštníkem
C9 **F**
Venku to šplíchá a bez ustání
A7 **Dmi**
svou hlavu línou já dám do dlaní
F **Fisdim** **C** **C/H** **C/B** **A7**
Mé srdce váhá nudě se zdrá — h — á
D9 **G6** **C**
Můj celý život se mnou klouže z bláta do louže
G **Gmaj** **G7**
Tu tu d - u...
Venku to šplíchá...

Brej den

- Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 F G**
1. Brej den, pane slimáku, brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj7 Fmaj7 G G7 C
Já vím, máte mě na háku, ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žížalo, brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo, ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice, brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová, brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková? Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

Alternativní akordy

Střídání Dmaj7 a G(maj7), s podladěnými strunami E na D.

Dej mi můj sprej

D A
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
Em G A D
je tam holek spousta, každá druhá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
V levý kapse rum
a v pravý sedum gum
a desky Toma Waitse
umytý mam vejce
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá dvoustá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
Nejprv ve sto čtyřce
udělám to Jiřce
Potom ve sto pětce
Udělám to Bětce
Jó, dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá druhá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem ZADRŽENEJ

Byl jeden král

G C G D G
1. Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksi,

C G D G
a tak si věci spakoval a zavolať si taxi.

Emi Hmi Emi Hmi
Měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,

G C G D G
že ho ti zlí vyhostí z postele s nebesama.

2. Chtěl jenom trošku pořádku a v noci klidný spání,
měl krásnej projev na Hrádku, a teď ho takhle raní,
a nikde žádná paráda, a takovej to byl vládce,
jen truchlící armáda a zem podobná skládce.

3. Koza už se nažrala, vlk nám zůstal celý,
vzpomeňme si, tralala, co jsme to vlastně chtěli.
Bude hodně kraválu, přinasládlejš řečí,
[: a spousta malejš králů, co přes noc budou většší. :]

Diga diga do

Cmi

1. Proč bychom se neměli
o pohřebním veselí?

Gmi Cmi
Diga diga dou diga dou dou

Gmi Cmi
Diga diga dou diga dou

Družičky a kaviár

Malaga má žár a spár.

Diga diga dou diga dou dou

Diga diga dou diga dou

Bb

R. Krásnej funus prvni třídy,

Eb
flétnistky a chlast.

Gmi
Pozůstalí nejsou hnidy,

G# Gmi
všude samá vonná mast

2. S tváří mírně napilou
nesou dívku spanilou.

Diga diga dou diga dou dou

Diga diga dou diga dou

Támhle za tamaryškem
apoštolé s Ježíškem.

Diga diga dou diga dou dou

Diga diga dou diga dou

Kristus Pán se zadívá na dívku

a pak zazpívá

Diga diga dou diga dou dou

Diga diga dou diga dou

R. Jak zaslechla dívka zpívat

jeho božský blues,

hejbla kostrou

mrskla pávní

houpla zkrátka na rytmus.

3. Z funusu je paseka,

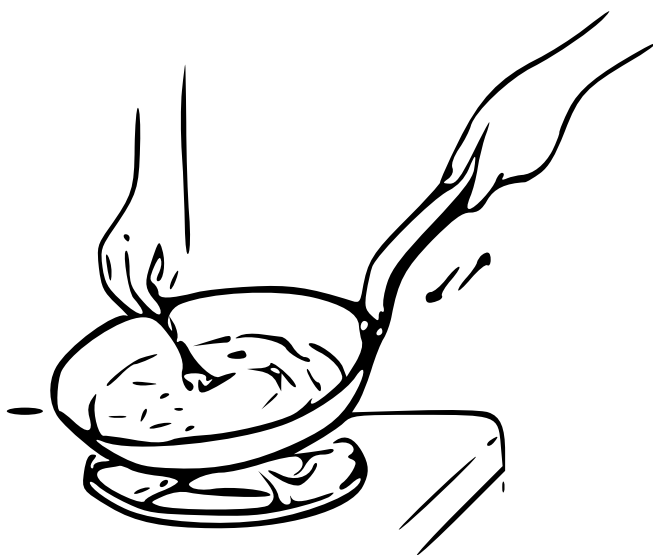
celej průvod haleká

Diga diga dou diga dou dou

Diga diga dou diga dou ...

Cibulová omeleta

VDejce rAozklepDeme dCo hrnAečkCu. PřidAá mDe moukAu sůl Da pepř Ca do
hlAadkCa vše rAoz šiGehDámBb7e. NCa pFánvA7i rDo zDehřejAeme dvDě lžícCe
olAejCe, vlijAe mDe směs Aa zvolnDa pečCeme, kdAyž omCelAe tGa zDačBb7í--nCá
tFuhnA7out Do pGatrně jCi FobrAátímEe a pGosypDeme sGý-rDem
Da dopAečemDe. MeC-zitím ANakCrájíAme cDibulAi na kDolečkCa a nAa zbCylém
Ao lGejDi jBb7i pCodFusA7ím-De. NGA upečCenFou AomelEetu nGavršDíme cGí-bDu
cGí-bDu lDi, přendAáme jDi na tCalíř Aa přCeložAí mDe. OzdAobímDe plátkCy rajčAat
Ca petAr žGelkDou. PřBb7e--jCem dFobrA7ou chDuť PGřejeme vCám dFobrAou chuť vám
přejEeme dobrou chGú Dť chGú Dť chGú Dť. akordy GVejce DrozkleGpeme
Fdo hrDnečFku. PřiDdá Gme mouDku sůl Ga pepř Fa do DhlaFdka vše Droz
CšleGháFis me. FNa BpánD7vi Gro GzehřeDjeme Gdvě lžíFce oDleFje, vliDje Gme směs
Da zvolGna peFčeme, Dkdyž FomDele Cta GzaFisčí--Fná BtuD7hnout
Go GG/AG/H Cpatrně Fji BobDrátíAme a CposyGpeme Csý-Grem Ga doDpečeGme,
me-Fzitím DnaFkrájíDme GcibuDli na GkolečFka a Dna Fzbylém Do CleGji
Fisji FpoBduD7Gsíme. GG/AG/H CNa upeFčeBnou DomeAletu CnavrGšíme Ccí-Gbu
Ccí-Gbu Gli, přenDdáme Gji na Ftalíř Da FpřeloDží Gme. OzDdobíGme plátFky rajDčat
Fa peDtr CželGkou. FisPře-jFem BdoD7brou Gchuť GG/AG/H CpřejemeF vám
BdoDbrou chuť Avám přeCjeme Gdobrou CchúG ě CchúG ě CchúG ě.

Černá díra

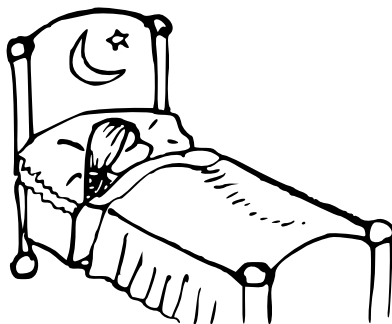
- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.

4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvířel nad neznámou silou.

- A E D A**
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E D E A
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Děvče mi usnulo

- Cmaj7 Ami7 A7 Dmi**
1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,
Hmi7/5- E7 Ami Ami/G Fmaj7
hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,
Cmaj7 A7
hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,
Fmaj7 G#maj7/Bb (G)
pod okny zazíval poslední autobus.
2. Schoulená do klubička spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?
3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádnéj čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopítej gin.
4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

Černá kára

Emi(Gmi)(Fismi)(Emi) Bdim5+ H+ Emi6/9 C9 H7

1. Každěj tu černou káru svou si táhne sám
Emiadd9 Hmi Cismi7/5- C6/9+ G (Ami)(Bmi)(Hmi) H7
kdo může znát tu píseň, co já v sobě mám, v sobě má — m
Emiadd9 Hmi Cismi7/5-Hmi7 G7(/A,,B,,/H)C9 C7/6
můžeš si půjčit k—lobouk, nepůjčíš si n— ikdy cizí žal, cizí žal
Emi(/Es,,D,,/Cis) C9 H7 /Emi6/9 C9 H7/
cizíma ústy ještě nikdo nezpíval

2. Tu černou káru tu mám stále na patách
on se z ní sype věčnej jemnej černej prach, hm hm hm
zastavit nesmím ani chvíli, ani chvíli zaživa
ta černá kára se můj život nazývá

Emi7Fismi7 C9+ Emi7/H A7 Bdim Gmi6(/H) Emi6/9 atd.

3. Trošku tý lás-ky dej mi věrný srdce můj
věčně tu káru táhnout, to je šílený
sevři mě jemně, ty seš jediný, co na svý cestě mám, cestě mám
až jako blues tě na svých ústech vyzpívám

Gilotina

G A7 D

1. Na rezavý gilotině
G7 C Eb7 G
v rámci dobré (zvrhlé) zábavy
A7 D
oddělím ti ve vteřině
C G D G
tvoje tělo od hlavy.

2. Na co hlavu, hlava bolí,
v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli,
rozptyluje při práci.

Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#

- R. Zato tělo, t—o je d—ílo,
Emi/C Emi/H A7 D7
nohy, ruce, sádlo, špek,
Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#
to ono školu vychodilo,
Emi/C Emi/H A7 D7
na něm stojí př—íští věk.

3. To ono sevře páku stroje
či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje,
směle šplhá nahoru.

4. Trnitá je cesta vzhůru
a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru,
vždyť by ji to zničilo.

- R. A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedovedeš
se zamilovat bezhlavě.

5. = 1.

6. Křičíš, že to bude bolet -
- to jste celí vy, mladí,
vždyť funguje to už nejmíň sto let
[: a nikomu to nevadí. :]

Českým Budějovicím

G Ami7 G Ami7
1. Slunce se prohání v orvaném tričku
G Ami7 A7 D
po lýtkách slečen a po plakátech,
C G Ami H7
sušenky s obsahem obilných klíčků
C G D G
mizí v nás jak mince v automatech.

2. Vzalas' nás k sobě po včerejším flámu,
nejspíš tě zdrbnou ti, co tě znají,
zajdem si na pivo do masných krámů,
víme, že v devět tam otvírají.
3. Žižkovo náměstí je taneční parket
a Černá věž přísná gardedáma,
[: tisíce Ondřejů a bláznivých Markét
drží se za ruce a jdou s náma, :]
D G
a jdou s náma ...

Harfy v nebi

Předehra a mezihra:

/Hmaj Gmaj7/Cis Cismi7/5- Hmaj/ Fdim Esmi Gismi7 Edim Fis+

Hmaj Fisdim Cismi7Emaj Fis6 Gmaj Hmaj Gis7

Až nám budou jeden-krát všechny harfy v nebi hrát

Fdim Emaj Cis7sus4 Emi7+ Fis Hmaj Cdim E6 Fis

Až budem na o bláčku svém se slunit a snít

Tam nad kouřem komínů moc věcí ti prominu

Fdim Emaj Cis7sus4 Gismi6 Fis7 (Fisadd9) Hmaj/Fis Emaj Hmaj

a budu příjemná a vlíd — ná jak strážný anděl má být

A7sus4 Gis7/5- Gmaj G7 A7sus4 A9 Dadd9 Gmaj Emi

Dokud jsme ale tady do - kud tě na zemi mám

Gis7sus4 Fdim Fis Gdim Gismi7 Gismiadd9 Fdim Cis7sus4 Fis+

chci hlídat tvoje spády proč chodíš z do - mu a kam

To však milý pamatuj mám-li býti anděl tvůj

Emaj Gmaj Hmaj

tak budu na tě zlá a přísná jak strážný anděl má být...

Mezihra:

...Gismi7 Gmaj/D

Dokud jsme ale tady dokud tě na zemi mám

chci hlídat tvoje spády proč chodíš z domu a kam

To však milý pamatuj mám-li býti anděl tvůj

Emaj Gmaj Hmaj H9/6

tak budu na tě zlá a přísná jak strážný anděl má být...

Dáša křičí ze spaní

G6

Cmaj7 G6

1. Dáša křičí ze spaní, k zoufalství mě dohání.

A7 D7 Dmi6 E7 A D5+

Zdálo se jí včera k ránu, že si lítá v eroplánu.

G6

Cmaj7 (G6)

Nad ostrovy Azory jí vynechaly motory.

A D Dmi7 E7 Eb F

Éro padá, Dáša ší lí, zvoní soused celý bílý,

Bb D G6

co s ní provádím?

Cmaj

Hmi

Cmaj7

Hmi

- R. V baráku mi nevěří žádná z partají,

Bb F D D/C D/H D/A

všude kolem u dveří zámky cvakají.

2. Dáša křičí ze spaní, k zoufalství mě dohání.

Zdálo se jí předevcírem, že utíká před upírem.

Upír zdá se měl slinu na její krevní skupinu.

Už ji rdousí, Dáša ječí,

pochůzkář vzal dveře ztečí

v ruce držel kvér.

R:

3. Dáša křičí ze spaní a na mě chodí udání ...

Hádej, kdo mi píše

D A D7 G D Hmi G D A

1. Hádej kdo mi píše - strejda z Jičína, staví koráby v láhvi od vína.

D A D7 G D Hmi G F#

Ať se někdy stavím nejpozději hned, vlezl do láhve a teď nemůže zpět.

Hmi Bb D E Hmi Bb D Emi A

- R. Má to smůlu, nemám právě čas. Kvílím, neb mě, trápí ischias

D A D7 G D Hmi G D A

Ať si zatím v klidu svou loď dostaví než se záda má trochu zotaví.

2. Hádej kdo mi píše - strejda z Jičína, všemi směry se v láhvi rozpíná.

Jen se smutně kouká skelným pohledem, teta přemejšlí co bude s obědem.

G F# Hmi

- R. ...trochu zotaví.

Dnes se mi o tobě zdálo

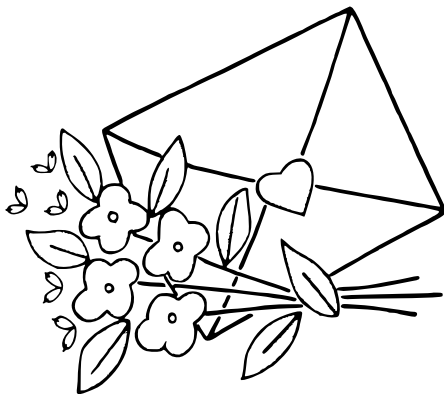
- G** **G7 C** **Cmi G G7**
1. Dnes se mi o Tobě zdálo, tak jsem se do děje vložil.
C **Cmi** **Hmi7 E9** **Ami7** **D7 D6 D+**
Jenže šest hodin je málo, abych to co bych chtěl prožil .
- G** **C** **Gmaj7 G C** **Cmi** **Hmi E**
2. Dnes se mi o Tobě zdálo, dalas mi vše co se dává.
Ami **Gdim** **Hmi E7** **Ami7** **A7** **D** **D+**
Vzal jsem si, a tak se stalo , že se mi šíleně vstává.
- G** **E7** **E**
3. K ránu sen bledne, trhá se loupá na kusy.
A7 **A** **D** **D+**
Proč jen jsi ve dne přehnaně skoupá na pusy.
3. Čas letí a sny se zdají vyrůstáš z naivních rolí
Ti co sny nemaj` se mají protože zklamání bolí
Ach jo...

Fotka

- C** **Emi** **Ami** **Emi**
1. Kdosi mi do kapsy dal fotku jedné slečny,
C7 **F** **A7** **Dmi**
taky je možné, že to sako moje není,
E7 **Ami** **G7** **C**
v každém případě jsem za tu fotku vděčný,
H7 **Em** **H7** **G**
dívka je pohledná a půvabně se kření.
2. "Svému Michalovi na památku Věra,"
hůlkovým písmem je na zadní straně psáno,
marně si vzpomínám, s kým popíjel jsem včera,
marně si vzpomínám, s kým popíjel jsem ráno.
- C** **G#7 D9** **G**
- *. Tajemná Věro, to, že nejsem Michal,
C **A7** **D9** **G**
není důvod, abych vzdychal a v noci nemoh' spát,
C **C7** **F** **Fmi**
chudák Michal časem žasne, až ti stářím zvadnou líce,
C **G#7** **C**
u mě budeš krasavice napořád.

Dopis

- D** **A** **Emi** **G** **A** **D**
1. Tak ti teda píšu v opilecké pýše dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
A **Emi** **G** **A** **D**
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí, žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.
- D7** **G** **E** **A** **D7** **G** **E** **A**
R. Nejsem žádněj zlatokop a není mi to líto, že jsem kdesi propil rejžák i to síto.
2. Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará múza dala mi svou novou navštívku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdale,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.
- R. Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.
3. Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně, co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?
- R. Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvílku, přestaneme řešit naši malou násobilku.
4. Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebaš jenom z dálky.
- D** **A**
Třebas jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
Emi **G** **A** **D**
dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
Emi **G** **A**
dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
D **A**
tak ti teda píšu v opilecké pýše
Emi **G** **A** **D**
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
A
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...

Dvě spálený srdce

- C G F G CGFG**
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G CGFG
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
- C G F G CGFG**
4. 1. + [: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima .. . :]

Had

- Ami C Dmi G**
1. I ty Karle i ty Věno každý máme uloženo
Ami F E7 Ami
někde ve svém podvědomí terárium s hadem
Ami C Dmi G
Ten had má zuby plné jedu líp ho popsat nedovedu
Ami F E7 Ami
snad jen to že věčně trpí ukrutánským hladem
- Ami C Dmi G**
2. Když se Karle chytíš s Vénou jako auto na zelenou
Ami F E7 Ami
ten had se vrhne proti stěně a není-li dost silná
Ami C Dmi G
Otráví svá slova jedem a pak už vrátit nedovedem
Ami F E7 Ami
že z našich úst se rázem stane smrtonosná střílna

Frýdek-Místek

- G D#dim C D**
1. Frýdek-Místek, t am já to znám,
C Emi/H D7 G C Dmi
tam jsem jezdíval z – a Olinou.
- F Fmi C**
2. Řádně jsem si koupil lístek a v kupé sám
jsem v klidu svačival chléb s uzeninou.
- F Fmi C Dmi**
R. Olinu za ženu si dávno už někdo vzal,
F Fmi C Dmi
vůbec to nevadí, já do Frýdku jezdím dál.
3. Nehodlám se střílet, kvílet či shánět jed,
[: ve vlaku posvačím a vracím se zpět. :]

Houbyland

Gdsus6 C Gd

D C Gd Emi C D D2 D
U nohou ti leží svět jako hvězdě velkých scén
Gd D H7 Emi A7 D D2 D4 D
jenže sláva není žádnéj med když tě tíží kilo plen
D C Gd Emi C D D2 D
Přijela k nám z daleka ze země Houbyland
Gd D H7 Emi A7 D
kde na jídlo se nečeká a kde hraje Mothers Band
G C G D G C D D2 D4 D
Hm hm hm hm-hm hm-hm-hm hm-hm hm-hm hm-hm
G C G D C G D G C G
hm-hm hm hm-hm hm-hm-hm-hm — hm hm-hm hm-hm

Hasiči

D Emi D A7 D
Benzínem se nemá hasit ohništ ě,
Emi D A7 D
teď už je to jedno, ale pro příšt ě,
A E7 A E7 A
slíbili mi tady místní hasiči ,
D Emi D A7 D
že to se mnou po koncertě nacvičí .

Hodil jsem flintu do žita

Hodil jsem flintu do žita žes nebrala mě vážně
a flinta v žitě ukryta teď tiše čeká na žně
Když stmívá se tak tu se dá slyšet jak žito šušká
že na hlaveň ji usedá svatojánská muška
Ta flinta v žitě rezaví po nebi letí mráček
mám pocit jménem dejá [deza] vu no nad z chybí háček
Ten mráček se ti podobá čím dýl se na něj dívám
a než ho vítr ozobá tak potichu ti zpívám
Hodil jsem flintu do žita ...
Žito není zaseté neboť přišel nálet
je mi líto prasete nemá se v čem válet

Chůze

Bratři Ebenové / Karel Plíhal

- Dmi7** **G6**
1. Rupla se mnou moje společenská příčka,
Dmi7 **G6**
je to mimo jiné pěkná slovní hříčka,
Cmi7 **F6** **Cmi7**
kůži ze mě zatím ještě nikdo nestáh',
F6 **Cmi7** **F6** **Cmi7**
tak se učím chodit po vedlejších cestách.

- F** **D#** **Bb** **F** **D#** **Bb**
*. Jen co noha nohu mine, jen co noha nohu mine.

- F** **D#** **Bb**
R. Jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F **Bb**
je to zdravý a není to těžký,
F **D#** **Bb**
jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F **Bb**
ode dneška budu chodit pěšky.

- C** **Dmi** **Gmi7** **C**
R. Konečně - co by ne, všechno bude jiné,
Gmi7 **F** **Bb** **C**
jen co noha nohu, jen co noha nohu mine.

2. Naposled se vyspím v povlečení čistém,
z počítače mažu operační systém,
jedničky se tiše mění v nuly,
něco už jsem splatil, ostatní mi prominuli.

Hospodská

G

1. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci

D

pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,

G C A7 D G C

ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,

G C G

vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek,

C G D C G Ami C G D Cmaj7 D G

pam padam .. .

2. Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,

na zahradu přistál talíř a Marťan s tykadýlkem,

strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,

odpusťme to malíři, že v mládí hltal Součka,

pam padam ...

3. Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,

Marťan skončil bádání a zase někam odlít',

na ubruse zůstala je propálená čára

od plazmových motorů, anebo od cigára,

pam padam ...

- 2'. 2'. Po tomto tvůrčím vypětí si dává další deci,

na zahrádce přibyl králík, motýli a šneci,

na obloze sluníčko a pod ním záhon růží,

pak si malíř odskočil tam, kam chodívají muži,

pam padam ...

- 3'. = 2.

- 4'. = 3.

- 5'. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci

pod rukama malíře, co vypil osm deci,

na zahradu snes' se náhle opravdickej liják,

to není změnou počasí, to způsobil ten dryák,

pam padam ...

Intelektuálky

D D G

Přijely k nám z dálky intelektuálky,

G D A D A

já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří.

Hrací strojek

- A E F#mi D
1. Nad svátečním pitím čekáš, kdy už chytím,

C D E4sus E

kdy už jiskra přeskočí,

A E F#mi D

náhle mezi řečí ve tmě ruka něčí

C E A

zlatým klíčkem otočí.

2. Stává se to zřídka, čas jak stará zídka
na prášek se rozdrolí,
pán se dvorně klaní, k tanci vyzve paní,
roztáčí se soukolí.

- F A F C
R. Tiše cinká strojek hrací, tóny hodné mistra skláře,
F A F C E
mizí v dálce kdesi v mracích, kde se rozpouštějí v páře.

3. Pán se stále klaní roztančené paní,
nic jinýho neumí,
ač má v hlavě zmatky, kolečka a drátky
jeho vášně utlumí.
4. Tak jí aspoň znova šeptá něžná slova,
ona se jen usmívá,
ve strojku to chřestí, zvonivýho štěstí
pomaloučku ubývá.
R:
5. Poslední dvě noty zpité do němoty
mizí na dně skleniček,
pán se ohnul v pase, a tak skončila se
krátká láska na klíček.

Imperial blues

G **C7**
Můj svět je plný samých dveří,
G **G7**
chodívám denně kolem nich,
C7 **Edim** **G**
můj svět je plný hotelových dveří zamčených,
H7
chodby jsou bezedné a jako vejce vejci
G **E7**
nebo hrobu hrob se podobají,
Ami **D** **Ami** **D**
ztrácím se v nich celý, ty chodby na mě číhají,
G **C7**
pro dnešek jsem jen číslo čtyři,
G **G7**
zítra zas devadesát,
C7 **Edim**
se vším se člověk nějak smíří,
G **Edim** **E7**
jen když má kam jít spát, (jen má-li kam jít spát)
Ami **D**
ale ty sny plné samých dveří
G **Edim** **E7**
věčně ho provázejí,
Ami **Edim**
a on pak celý smutný věří, a tolik ho to tíží,
G **Edim** **E7** **Ami** **Edim**
že i nebe samá chodba je a že prý jede do ráje (a že přibude do ráje)
G **C7** **G**
nebeskou zdviží ... (jen nebeskou zdviží)

Instalatérská

D **D9/C** **G6/H E7**
1. S mým vodovodním kohoutkem je trápení,
A7 **A+** **D**
pořád brečí do ucpané vany,
G **H7** **E7**
řeknete si: to je špatný těsnění,
G **H7** **E7** **A7**
ale věřte nebo nevěřte, tyhle kapky, ty jsou slany.

2. Vypadá to na mou věru dojemně,
zvláště pak ta přeplněná vana,
jestli on to neokoukal ode mě,
jak jsem vloni bulil, když mě opustila Dana.

G **G#dim** **D**
R. Nejspíš mu dám do inzerce větičku,
G **G#dim** **D**
i když se s tím zrovna dvakrát nechlubím:
G **H7** **E7**
hledám vhodnou vodovodní slepičku,
G **H7** **E7** **A7**
láska přece prochází i potrubím.

3. Nejsem psychologem vodovodních ventilů
a nejsem ani žádný instalatér,
a když mám blues, tak zajdu někam do grilu,
líp se brečí nad pivem a velkou porcí jater.

D
4. 1. + nekecám ...

Já bych si rád najal dům

A7/5+

D D7 G Gmi
Já bych si rád najal dům kde bych moh` žít jen svým snům

D H7 Emi A7 D H7 B7 A7

celý stmělý slepá okna v průčelí.

D D7 G Gmi
S korouhvičkou na střeše, s půdou plnou veteše,

D H7 Emi A7 D Dmaj7 D7

pak bych čekal až to vítr pročeše.

G Gmi D D7

Ve sklepě bych našel dívku zazděnou kolem sudy starých vín,

G Gmi

zahrál bych na harfu opuštěnou,

E7 A7

v duši měl paví stín.

D D7 G Gmi
Já myslívám si potajmu, že až si ten dům pronajmu,

D H7 Emi A7 D Dmaj7 D7

oběsím se samým štěstím na římse.

G Gmi D D7

Ve sklepě bych našel dívku zazděnou kolem sudy starých vín,

G Gmi

zahrál bych na harfu opuštěnou,

E7 A7

v duši měl paví stín.

D D7 G Gmi
Já myslívám si potajmu, že až si ten dům pronajmu,

D H7 Emi A7 D G7 D6/9

oběsím se samým štěstím na římse.

Já vrátím se zpátky

E6 Fismi H9 E6 Cismi Fis H7

Povídá se povídá že každá hůl dva konce má

E E7/Gis A Bdim H7 E6

na jeden je dálka cesty a na druhý jsem já

Gismi Dis7 Gismi Dis7 Gismi Cisdim Gismi Fis+

Jdu silnicí kradu třešně pojíďám svůj krajíc

H7 Fis Fis/Gis Fis/A Fis/B H H9

Z brázd vyběh' směšný z—ajíc no a já se vracím domů...

E Gis7 A Bdim E E/Dis E/D Cis7 Fis H7

Já vrátím se zpátky do své Virgi - nie Svět je m dlý meloun a zraje pro cizí

E Gis7 A Bdim E E/Dis E/D Cis7 Fis H7 E

Tam na plantážích se kouzelně žije Slunce j e v -elký a nikdy nemizí

Fismi H7 Emaj Cismi Cismimaj Cismi7 Fis H7

Za starou fordou já rád hodím si karty Když starý o—trokář šel sypat kuřatům

E Gis7 A Bdim E E/Dis E/D Cis7 Fis H7 E

Vrátím se zpátky a vrátím se brzy Mám malý b—oty a všechno mě mrzí

Za starou fordou já rád hodím si karty Když starý otrokář šel sypat kuřatům

Vrátím se zpátky a už jsem to vyčít' [: že i réva v kopcích mi ukazuje jih :]

Když jsi smutná

C Fmaj7 C Fmaj7

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,

C Fmaj7 A7

rány se otevřou a naplní se solí,

Dmi G Emi Ami

držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,

Fmaj7 C Fmaj7

že nezůstanu o žebrácké holi.

2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,

do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,

všechny mé nápady hned zahánějí do řady

a střílí puškou té nejtěžší ráže.

3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,

stromy procitnou a mluví lidskou řečí,

tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,

[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Jací jsou

Hmi G A D F#mi F#mi7

Jací jsou ti všichni tvoji známí,

H7 Emi7 A D F#7

maj' tisíc let a božskej plat,

Hmi G A D F#mi7

nudí je svět a říkaj ti to samý:

H7 Emi7 A D

dnes nemám čas, no zítra snad.

D F#mi D7/9 Gmaj7

Stále víc a víc mi vadí,

Hmi E7 A

že jsi sama a nedáš to znát,

D F#mi7 D7/9 H7 Emi A D

stále víc a víc s i musíš pracně lhát.

K vodě

A E A E H7 E

1. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,

Hmi F#mi Hmi H7 E H7 E

budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,

Hmi F#mi D A D D F#mi E

dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,

A E A F#mi Hmi E A

a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.

2. Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,

na nejbližší rovnoběžce ňákou loď si zastavím,

nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,

potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.

3. Přejde bouře, strhne stěžně, těžko bude tej noci,

až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,

v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,

proto v Tichém oceánu chodte, prosím, po špičkách.

4. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,

budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,

když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znavení,

co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

Jaro

C F C Ami Fmaj7 G C
1. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
F C Ami Fmaj7 G C
neslaně a nemastně, zkrátka makrobioti cky,
F C G Ami7 G
slunce svítí na dámy čtoucí český Burdy,
C F C Ami Fmaj7 G C
stejně jak na Saddámy střílej – ící Ku - rdy.

2. Přišel jsem dřív z oběda, v pokoji hrál Verdi,
načapal jsem souseda, měl gatě na půl žerdi,
jdu do polí za prací a za druhou mízou,
unavený lustrací a parlamentnou krizou.

3. Svítí křídla bělásků, v řece se třou líni,
na tradiční pomlázku s řetězy jdou skini,
čichám děsný aroma, potácím se, blednu,
narazil jsem na Roma, co píchli ho tu v lednu.

C F C Ami Fmaj7 G C
4. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
F C Ami Fmaj7 G C
neslaně a nemastně, makrobioti cky.

Katakomy

C F C F C D7 G
1. Já v mládí mlsal sladkosti, až vypadly mi plomby,
C F C F C G C
k mé velikánské radosti mám v hubě katakomby.

F D7 C C7
R. Ve kterých zmizí v jednom mžiku všechna slova odvážná a smělá,
F D7 G
která mívám na jazyku, když je má krev víc než vřelá.

2. Čím víc mám zuby děravý, tím to mám na světě snazší,
jenže mě už pořád nebaví krmit se krupičnou kaš-ší.

3. Já toužím po chlapské potravě, chybí mi vepřová kýta,
i když šéfové mě hladí po hlavě, neboť mám v hubě ta síta.
R:

4. Ale zajdu si na zubní kliniku a pak si dám v putyce řízek,
dřív, než mě pán v šedivým svrchníku zaklapne do železek.

Jde to

Bokomara / Karel Plíhal

- G D G C G D/F# G C D**
1. Možná mi závidí, že žiju vesele, kolik si vydělám vleže a z postele,
Emi Hmi C Hmi Emi A C D G
myslej' si, že mám v punčoše jmění, no, vono to vždycky tak docela není.
2. Jsou chlapi voňaví jak vítr nad mořem, a jiný, jak to říct - zkuste spát s úhořem,
postel je stejná, jména se mění, no, vono to vždycky tak docela není.

- D G D G D**
- R. Jsou v našem salónu příjemný poměry, zrzavý Irky, ty obzvláště letí,
G D G D
štamgasti říkají: počkám si na Mary, první jde honák a pastor až třetí.
3. Ten, kdo je samotnej, ať se dál netrápí, knížky jsou pro mnichy, ženská je pro chlapy,
každej tu stojí o pohlazení, no, vono to vždycky tak docela není.
- R. Jsou v našem salónu sem-tam i aféry, před každým prahem najde se smetí,
štamgasti říkají': počkám si na Mary, druhej jde šerif, pastor až třetí.

Králíci

- C**
1. Na jaře jezdím k tetičce, tetička pracuje v chemičce
D7
a na zahrádce chová modré králíci,
G C
krmí je modrou skalici.
2. V létě jezdím k sestřence, sestřenka pracuje ve vápence
a na zahrádce chová modré králíci,
dostává od tetičky tu skalici pro ně.
3. Na podzim jezdím ke strýci, strýc razí mince v Kremnici
a na zahrádce chová modré králíci,
taky dostává od tetičky tu skalici.
4. V zimě navštěvuji synovce, synovec pracuje ve zbrojovce
a na zahrádce chová bílé králíci,
neboť tetička ho nemá dvakrát v lásce.

Kormidlo

Jarek Nohavica / Karel Plíhal

- D Emi D A7 D Emi D A7 D**
Lívie řve, Václav slzy prolévá, kormidlo se zase točí doleva,
A E7 A E7 A D Emi D A7 D
počkáme, až čtyři roky prolétnou, pak zase půjdeme zvonit s klíči na Letnou.

Jediný den je málo

G C G C
1. Jediný den je málo, je málo, je málo celý

G C A7 D7

jediný den je málo, já chtěl bych víc

G G7

Minuta čekání je celej tejden,

C Cmi6

proč není tady, proč teda nejde,

G C7 G D7

jediný den je málo, málo

2. Jediný den tu stála a smála se a očima hrála,

jediný den se zdála, pohádka a pak dost

Sklopila oči a ruku mi dává,

na rtech slova: to se stává

H7

jediný den je málo, málo

Emi Emi/Es Emi/D Emi/Cis

R. Teď koukám z okna, poslouchám, jak řvou ptáci,

Ami7 D7

ticho mě leká a plaší mě klid

Emi Emi/Es Emi/D Emi/Cis

Někdy ji vidím, jindy se zase ztrácí

Ami7 D7

a slyšíš mě už jen výt...

3. = 1.

C7 G C7 G G7

4. = 1. + málo, málo, málo, málo.

Kde jsi

C **Cmaj7** C Někdo nám vzal **Cmaj7** klíč o **C7**d zahrady která právě **Fmaj7** začla kvést
G_a někam jej skryl jen **C**jeden petr **Cmaj7** klíč **C7** chce nám tady za plotem v trávě
Fmaj7 hlavu plést **G**ze všech sil. **C**kde jsi **Cmaj7** kde jsi **C7** já nevím kde tě najdu v tom světě
Fmaj7 od stínů **G**a rozbitejch skel **C**kde jsi **Cmaj7** kde jsi **C7** na mechovém plyši a nebo v říši
Fmaj7 leknínů **G** já bych tam šel. **C** Někdo nám vzal **Cmaj7** klíč **C7** někdo kdo si po kapsách
Fmaj7 nosí zbytky snů **G**a zmačkanej smích nesmy **C**slejný kýč **Cmaj7** nožem **C7** ryje na voňavý
Fmaj7 šíje modřínů **G** těch tvých i mých. **C** Kde jsi **Cmaj7** kde jsi **C7** já nevím kde tě najdu v tom
světě **Fmaj7** od stínů **G**a rozbitejch skel **C** kde jsi **Cmaj7** kde jsi **C7** na mechovém plyši a nebo
v říši **Fmaj7** leknínů **G** já bych tam šel

Když na pavouka sedne blues

A D D#dim E A E

1. Když na pavouka sedne blues, tak přestane tkát síť,

A D D#dim E A

zaleze si do kouta a p láče jako dítě,

D A H7 E

vybrečí se, vysmrká se do mušího křídla

A D D#dim E A

[: a pustí se s novou vervou do shánění jídla. :]

2. Když na verlybu sedne blues, tak ponoří se ke dnu,

a když to není zrovna v lednu, klidně si k ní sednu,

polechtám ji bublinkama, poplácám po hřbetě,

[: a je opět spokojená v tom verlybím světě. :]

3. Když na kudlanku sedne blues, no, snad to zpívat mohu,

vyšplhá se na kytku a pomodlí se k Bohu,

ledva co se vyzpovídá, zanechá hřích hříchem

[: a zamoří paseku svým nakažlivým smíchem. :]

4. Když na papouška sedne blues, tak vykašle se na zob

a pod zobák si zanádá v rámci slovních zásob,

a pak se vrhne na mrkvičku, pokud jsme mu dali,

[: a zase je to ten papoušek, tak jak jsme ho znali. :]

5. Když na člověka sedne blues a všechno na něj padá,

zakoupí si láhev vína a pak písně skládá,

smutek ho však nepřestane pod srdíčkem bodat,

dokud se mu nepodaří aspoň jednu prodat,

dokud se mu nepodaří aspoň jednu prosadit.

Kde jsou

G C G Emi D G D(nebo skluz na F#)

R. Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,

G C G Emi D G D

kde jsou, kdepak jsou - na hřbitově zakopány.

F C D

1. Sedíš tu tiše jako pěna,

F C D

žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,

G C G Emi D G D

kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

R. Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,

kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.

2. Život byl prima a neměl chybu,

teď je mi zima a nemám ani na Malibu,

kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Květina

G C G C G

1. Na louce vyrostla květina nebývalého druhu.

C G C G

Když si ji nakrájíš do vína, uvidíš v pokoji duhu.

2. Marně jsem listoval v herbáři, vypadá trochu jak jetel,

roste jen od srpna do září, na to je třeba brát zřetel.

Ami7 D7 G Emi Ami7 D7 G

R. Mítí svou duhu kapesní, t - o je dnes určitě terno.

Ami7 D7 G Emi D#7 D

Duhová šťáva kape z ní, utopí v sobě to chladno a černo.

3. Možná si ťukáte na čelo, to už máš, Plíhale, z pití.

Jenže proč by se, krucinál, nesmělo vysnit si kouzelný kvítí.

R. Mítí svou duhu kapesní, to je dnes určitě terno.

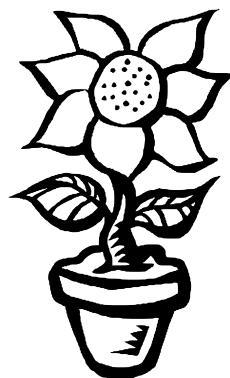
Nebuďme, přátelé, adresní, ale kdo dělá to chladno a černo?

4. Lepší je fušovat do kytek, když nám ten svět nějak zešed',

nežli se ztrískat jak dobytek a pak se řezat a věšet.

5. Na louce vyrostla květina,

lalalalalalala ...

Kluziště

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

1. Střeček kovář ch ytil kl eště, uštíp' z noční oblohy

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

jednu malou ka pku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

nejdřív ale chy til sl – inu, tak šáh' kamsi pro pivo ,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

pak přitáhl kov adlin u a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G

R. Zatím tři bílé vrány pěk ně za sebou

Fmaj7 C D7 G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi7/H Ami7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěk ně za sebou

Fmaj7 C Fmaj7 C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,

pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,

celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi

na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,

kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,

kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,

do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

Knihy

Každý čtvrtek chodím zkoušet štěstí do knihy
jenže spíš než dobrou knihu to tam koupíš koblihy.
Ráno vstávám o půl pátý ve frontě už stojím v pět
v termosce mám horkou kávu v kapse dvacku cigaret.
A to si ještě foukám jak to brzo vstanu
jenže ostatní tu od večera mrznou ve stanu.
Takže zase na mě čeká když se k pultu dostanu
jdete pozdě milej pane máte smůlu.
Minule jsem dostal ránu pěstí do břicha
když jsem marně bojoval o posledního Wericha.
A to že kulhám přátelé to nemám od mala
to je památka na pana Bohumila Hrabala.
Přesto každéj tejdén chodím zkoušet štěstí do knihy
jenže nákup knih to není to jou koňské dostihy.
Neboť chytrých knih je málo tak se s nima chytračí
a já nevím je to k smíchu nebo k pláči.

Kučeravý listonoš

Kučeravý listonoš mi přines psaní
s modrou pečeti
Řekl Dobrý den a rozplynul se
v šeru schodů vzápětí
Známka byla vzácně zlatá
na ní želva v závoji
Kde tu krutost vzít
a dopis otevřít
když vím že obálka se nezahojí
Dal jsem dopis pod polštář
a nechal jsem si jeho obsah zdát
Psal mi jeden vetešník
že svou minulost by mi prodal rád
Tak jsem ji koupil za dolar
a chodím v ní už deset jar
Když kluci na mě vtip si brousí
usmívám se pod licousy
Hodinky mi jdou o sto let zpět
Život je sladký
jen o sto let zpátky...

Kominík

A H7
Sáhl jsem na kominíka, prej to nosí štěstí,
E A
ale onen kominík mi vrazil jednu pěstí,
H7
složil jsem se na chodníku, bolestí jsem zavyl,
E H7 E
ale on se jenom otočil a pak mi smutně pravil:
A F#mi
"Každej si na mě šahá, každej se na mě kření
E A E
a vodnese si štěstí na prstech po troškách,
A F#mi
já přijdu dom, a moje drahá věčně doma není,
E H7 E
a když je, tak pod pelestí leží chlap jen v ponožkách."
A F#mi
A tak kvůli tomu kominíku, kvůli jeho ženě
H7 E H7
plívám teď do kapesníku zbytky zubní dřeně,
E F#mi
a na závěr poučení pro vás, milé děti:
H7 E
jeden blbne, druhej pění, a vodnese to třetí.

Láska člověčí

- E A
1. Zapíjen čajem a zajídán chlebem, v tobě se rozplývám,
E A
cestuju rájem, cestuju nebem, slastně se usmívám.
- E
R. Ve tvém nitru jsem jen bezmocným slepcem,
F#
vláčíš mě bachorem, knihou a čepcem,
A H
a pak, že láska člověčí žaludkem nikdy neprochází.
2. Každíčký ráno se tak nějak ztrácím třikrát mě přežvýkáš,
jednou řekl jsem "ano", a teď tvrdě splácím tím, jak mě polykáš.

Křepelky

C Edim Dmi G

1. Kam bych chodil, moje milá:

C Edim Dmi G

jen se projít trochu po mezi,

C Edim Dmi G

kouknout se nenápadně, zda by někde byla

C Ami Dmi G C

nějaká křepelíčka s pěti penězi.

2. Půjčím si od ní, snad to půjde hravě,
v případě opačném se vrátím pro broky,
zkusím jí rozsvítit v drobné ptačí hlavě,
že jí ty prachy vrátím, ba i s úroky.

C7 F

R. Matka příroda je, zdá se, trochu hloupá,

C

neví, co po právu každému náleží,

zatímco chudák člověk suchej chleba chroupá,

F

peníze obíhají mezi drůbeží.

3. Kam bych chodil, moje milá:
obhlídnout zazobaný křepelky,
zmáčknou jich šedesát, a to už jsou tři kila,
koupím ti Pall Mallky anebo Camelky.

R:

Lásko má

E A9 C D9 A9

V. Lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,

C H7 E4sus E

prosím, ať chvíli posečká,

lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,

prosím, ať chvíli posečká.

Fmaj7 E Fmaj7 D E

R. Mezi mými stehny slunce jako ryba proplovává,

Fmaj7 E Fmaj7 D E

vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách.

V. R:

Lelek

D G Hmi A D G D
1. Nároky nemám nijak velký, hned po pracovní době jdu
A G Hmi A D G D
tak jako vždycky chytat lelky, stará je dělá k obědu.

2. Není to těžký, chytit lelka do ruky nebo do sítě,
neb nenadává ani nelká a o milost neprosí tě.

A9 A9/G A9
R. Jen se to nevyplatí v září, když se páří,
A9/G A9
to mě pak vždycky zmlátí místní ochranáři.

3. Jseš mladá, furt se všemu divíš a city tebou zmítají,
v mém věku už jen tupě civíš, a hele, už se slítají.

R. Doktorka řekla mi: to radši sem-tam lelek,
než zblbnout z reklamy a televizních znělek.

Mám práma den

G C G
1. Mám práma den, budík mě nezbudil,
C G C G D
tak jsem se probudil až o půl desátý,
G C G
mám práma den, kam bych teď' pospíchal,
C G C G D
svět se točí dál, je celý usmátý.

Emi D Emi
R. Je to krása, mít v rukou čas,
D G Ami G
je to krása, nechat své nohy kráčet tam, kam samy chtějí.

2. Mám práma den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám práma den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.
R:

3. Mám práma den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám práma den, i když mi zítra snad
budou v práci lát - můj šéf je přízemní.
R:

Levitační

A(add9) A7

1. Tác a na něm káva dál jakoby vzduchem plula.

A(add9) A7

Číšník dodělává účet na němž chybí nula.

F#mi

Někdy mám to štěstí, že

F E

jsem ve stavu beztlíže

A F

i s tebou.

2. Vzácné chvíle smíru, Amorových probodnutí.

Vzácné chvíle smíru, osudová rozhodnutí.

Těžká, těžší, nejtěžší,

nic neváží. Nic neřeší.

Jsem s tebou.

D

R. Poničená, poničen,

A

hádáme se o ničem,

E A

pokaždé když zpátky na zem klesnem.

Hmi7/5- Bbmaj7

Naše láska, samý steh a to zvláště na místech

G E

kde se tříská realita se snem...

3. Tác a na něm káva,

dál jakoby vzduchem plula.

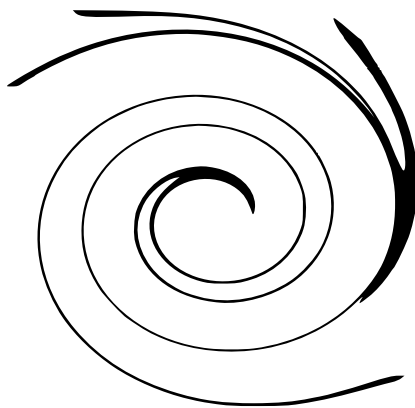
Číšník dodělává,

účet na němž chybí nula.

Hlídám si svou kotletu, jež se chystá

k odletu

i s tebou.

Mandelinka

C

G

Mandelinka Bramborová, za svobodna Konečná, vystupovat!

Loučení s vůní šeríku

C Ami7 G7 C Bb

1. Koukám se skrzevá záclonu,

F G7/4sus C

co mě to ze sna bu dí,

Ami7 G7 C Bb

zírám na vojenskou kolonu,

F G7/4sus C

na auta s nápisem "LJUDI".

Bb F G7/4sus

Po kapsách hrst drobné munice,

Bb F G7/4sus

vracej' se do rodně Rusi,

C Ami7 G7 C Bb

děti jim donesly kytice,

F G7/4sus C

někdo se rozloučit musí.

2. Šeríky a slzy dojetí,
píše se v tisku i v tlači,
i to, že do konce století
těch dvacet aut úplně stačí.
Doba už pracuje k porodu,
bouraj' se hráze a mýty,
proto nám zde v našem gorodu
uvolní tři-čtyři byty.

Milej pane Dänikene

A H7 E7 A D7 E7 A

1. Milej pane Dänikene, přijedte k nám na Hanou.

Olomouc je v tomto směru ještě neprobádanou.

D G D H

Na co byste pořád lítal za ufóny do Peru.

A H7 E7 A D7 E7 A

Zajeďte k nám na Hanou a já to s váma proberu.

2. Ve vinárně budem trávit velmi plodné večery.

Velmi si je pochvaloval pan Clarke i pan Bradbury.

Po záchodcích budem zkoumat tajuplné symboly,

kteří mohou mimo jiné znamenati cokoli.

3. Nakreslím vám plánek lodě, co mně vezme na Pluto.

Bude stačit jen dát páku do polohy Zapnuto.

O další se postarají navigační roboti.

Kočka se nám za tu cestu pětsetšestkrát okotí.

Milej pane Dänikene přijedte k nám na Hanou.

Počkám na vás zejtra večer ve špitále za bránou

Vy to víte jak to bolí, když vám nikdo nevěří.

Já už končím sestřička nás právě volá k večeři...

Mám křivej nos

Mám křivej nos jsem hezkej jako mor
já holka nejsem žádnej pan Taylor
Vždyť ty taky nejsi děvče žádná Gréta
a proto tě mám vlastně rád
Seš věčně samá piha ve tváři
bejt kouzelná se ti nedaří
A tak máš pro mě všehovšudy
jenom jednu přednost
a to že tě mám tak rád
Nikdo neuvěří
když se večer zšeří
že ty jsi nejkrásnější
na širé naší zemi zdejší
Proto tě líbám seč mi rty stačí
noc co noc pod naší pavlačí
Zavíráme oba stejný oči
jak se země otáčí..

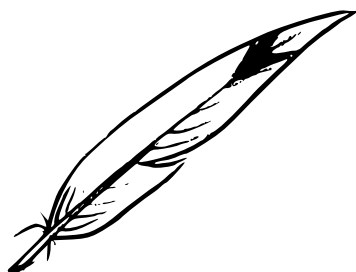
Mrtvý vrabec

C Edim F D#dim

C Edim F D#dim
1. Jenom trocha sazí a trocha peří,
C Edim F D#dim
na světě mi to nikdo neuvěří,
C F D#dim C G+
že tam ležel na nároží starý a mrtvý vrabec.

2. O červnových třešních snad se mu zdálo,
když jsem nad ním stál, právě poprchalo,
a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.

F G#
*. Zatím dole v dancingu tři snědí páni v smokingu
C A7
hrají pro cizí vkus,
D7 D#dim
stesk jim voči zavírá, když kytarista zazpívá
G# G
svý nejnovější blues.

Manon

Gd F/C C F/C Gd C Gd D Emi D

Kořím se Manon va - ší krá-se kořím se Manon tvému jménu

Gd F/C C F/C Gd C Gd D Gd

jsi jako voda bez kame - nů štíhlá jsi jako vosy v pase
Budu tě líbat bez prstenů což nevychází z tebe zář
kdo hledá v lásce jenom změnu je ďáblův muž a otrokář
Když pastýř svoje ovce pase zpívá si při tom kantilénu
tak jako slunce líbá stěnu tak jako s květy líbává se
Já pohroužím se do ebenu té noci jež padla mi na polštář
kdo hledá štěstí v ženském věnu je ďáblův muž a otrokář
Ty rozvlněný bílý klase ty který hoříš bez plamenů
ó kdykoliv se rozpomenu na skřivánka vždy rozzpívá se
Ach jsi to ty ty bez hřebenů a za oknem měsíc ten starý lhář
jež podplácí tě za tu scénu tak je ďáblův muž a otrokář
Bůh nezatratil Magdalenu Bůh neodvrátil od ní tvář
kdo však si chce koupit ženu je ďáblův muž a otrokář

Můj vesmír

Gsus4 G Gadd9 G

Můj vesmír končí

G6 G Gadd9 G D7/Fis

Končí u tvých očí

Gsus4 G Gadd9 G

Můj vesmír končí

G6 G Gadd9 G D7/Fis

Končí u tvých očí

Gsus4 G Gadd9 G G6 G Gadd9G D7/Fis G G G/Fis

Emi Emi/Dis Emi/D A9/Cis

Hvězdy k stáru zvolna mění směr

Hmi7 Badd9

Uhranuty krásou černých děr

Ami7 Dis7 F7

V nich mizí jako koule z biliár u

Můj vesmír končí

Končí u tvých očí

Mávej, mávej

- F C F C G C F C F C G C**
1. Mávej, mávej, tomu, kdo odchází, dávej, dávej nový květ do vázy.
- F C F C**
- R. Zákraky jsou, a jde jenom o to, být vzhůru, zákraky jsou, já nespal a viděl jich fůru,
G C
za mraky zahnal jsem náladu rezavou, já znovu napsal tvý jméno na březovou kůru.
2. Zlou hůl zlámej, zkus to, a budeš mít dvě, svět je známej, zkus to, a netrefíš zpět.
- G**
- *. Míval jsem zahradu, já jen kácel, dostal jsem život, já ho ztrácel,
vím, jak zamotaj' hlavou prášky, silnice, samota, auto a srážky,
smutnýmma očima láska mě vítá, odešlas' nocí, venku svítá.
3. Zbývá píseň, a v ní můj probdělej sen, sypký písek a křehká paleta jmen.
- F C F C G C F C F C G C**
4. 1. + hm .. , , at' píseň tě provází ...

Myš

- Fmaj7 Hmi7/5- Cmi7 D9 Gmi6**
- R. Vrátná z dívčích kolejí v kli du dole jí
Hmi7/5- Gmi7 C7
a čte si starej Mladej svět,
Fmaj7 Hmi7/5- Cmi7 D9 Gmi7
a právě o pár pater výš sedí velká myš
C7 Fmaj7
u dveří dvěstě dvacet pět.
- C Bbmaj7 C**
1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,
Bbmaj7 C
večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,
Bbmaj7 C
u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
Bbmaj7 C C7
protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.
2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,
Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.

Miss Otis lituje

C F G C F
1. Miss Otis lituje že nemůže přijít na lunch

C G G7 C C7

zajisté bude ráda že vám ji omlouvám

F

v celém bytě je protivný průvan

C

F

je tu dav kouřících lidí od novin

F C

madam Miss Otis lituje

F G C

a z koupelny je cítit plyn

2. Když jsem přinášel jak obvykle v osm ranní čaj

byť byl podivně tichý já jsem se v něm bál

někdo zapomněl předsíň zhasnout

světlo jistě hořelo po celou noc

madam Miss Otis lituje

a nikdo nepřišel na pomoc

3. Smutek nevyvětrá tak lehce jak svítiplyn
odejdu někam na jih Kam bych se jinať dal?

Nikde nenajdu tak sladkou službu

nikdy po nikom už nebudu tak sám

madam omluvte Miss Otis

jak já vám ji omlouvám

Můj přítel Yetti

C Bb C Bb
1. Někdy mě v noci navštívuje Yetti,

C Bb G

ve dne se nikdy neodvážá blíž,

C Bb C Bb

tajemně voní dalekými světy,

C Bb G

ty o něm nevíš, ty už dávno spíš.

2. Prochází bytem, rádio ho vzruší,
z lampy má hrůzu, už ho dobře znám,
mlčíme spolu v esperantu duší,
někdy mám pocit, že jsem to já sám.

F G Ami G
R. Přišel sem pěšky nebo přijel drahou,

F G Ami G

možná jich světem bloudí mnohem víc,

C Bb C Bb

prohlíží si tě, voňavou a vlahou,

C Bb G

a potom teskně vyje na měsíc.

R:

3. Někdy mě v noci navštívuje Yetti,
můj přítel Yetti u mě hledá skrýš,
vykouří se mnou dvě-tři cigarety
a zmizí do tmy, co ty o něm víš?

Míval jsem klobouk

Míval jsem klobouk
leč klobouky pomíjejí
zlý vítr ho vzal
a pak se jen z dálky smál
míval jsem děvče
leč dívky nás opouštějí
říkám vzal to ďas
já najdu si jinou zas
Jenomže když se večer stmívá
ca černé stíny plynou v dál
na tebe myslím a vzpomínám
na vítr který mi černý klobouk vzal
kdybyste našli
ten klobouk tak to bych byl rád
tu dívku však si
můžete ponechat

Na konečné tramvaje

- F** **Fdim** **Cmi6** **Bbmaj7**
1. Toulám se na konečný tramvaje, kde jsi mě před půlrokem nechala.
C#7 **C7** **Dmi** **G7** **C#7(A7)** **C7(A7)**
Říká se: kdo uteče, vyhraje, a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš, věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš, jedna z těch tramvajů tě ještě dneska donese.
- Dmi** **Bb** **A7** **Dmi** **D#dim**
- R. Můra světlem zmámená bloudí slepým jízdním řádem,
Edim **Dmi** **Gmi** **F** **A7**
noční nebe volným pádem rozmačkalo den.
Dmi **Bb** **A7** **Dmi** **D#dim**
Bezbranná a bezcenná a zmoklá myš je tato chvíle,
Edim **Dmi** **Gmi** **F** **A7**
co mi vlezla do košile a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky, anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi, tisíce procvakanejch mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.

Modrá knížka

- G** **Gmaj7** **Ami7 D7**
1. Celej svět je náhle beznadějně šed ý,
Ami **Ami/G#** **Ami/G D7**
bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
G **Hmi7/5-** **E7** **Ami**
všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
C **C#dim** **Ami7 D7**
a jenom mně dali knížku modrou.
2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.
4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhvi se zvoláním "zmetku!"
5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkej nával.
6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.
- D7** **G**
7. 1. + modrou, modrou ...

Morseovka

E F#7 H A H E

1. Pámbů mi dal dárek, tu nejhezčí z Klárek.

A C#mi

Kvůli jejím očím kočár s panem kočím

A H E

předěláme na kočárek.

C#mi G#mi C#mi

- R. Na nebi se pasou ovce,

C#mi H E A G#mi

co znamená v morseovce čárka tečka čárka?

A A/G# A/F# H E

Tak začíná, tak začíná, tak začíná Klárka.

2. Pámbů dělá zmatky. Náruč paní Katky

způsobila to že volám Pane Bože,

vem si svoji Kláru zpátky.

- R. Noční šelma láká lovce,

co znamená v morseovce čárka tečka čárka.

Tak začíná, tak začíná, tak začíná Katka.

3. Co mi zbejvá k stáru? Noční můry v denním báru.

Duševně jsem chorým pro lásku a pro rým.

Pane Bože, vrať mi Kláru.

- R. Na nebi se pasou ovce...

Napadl sníh

D A D

1. Napadl sníh, tahle bílá ti sluší,

E A G A

jen kolem uší ti začalo tát,

D A D

nebeský řád aspoň na týhle trati

E A G A D

občas i platí, co víc si můžu přát.

2. Je v předsíni skříň a ve skříni skrýš

o který určitě víš, nikdy mi nebylo míň,

tím, že tě mám, vím, že bylo mi dáno,

je dobojováno, už nezůstanu sám.

G D G D

- R. Ať v tý zimě dál při mně stojí má

G D C D

láska tak běžná jak sova sněžná,

(...pyšná)

G D G D

vzácná a něžná až dojmá

C D G

jako sníh o Vánocích.

3. Tajemný host o cosi zacinká čímsi,

pak odletí z římsy, neznámo kam,

tím, že tě mám, vím, že bylo mi dáno,

je dobojováno, už nezůstanu sám.

Mouchy

- C** **A**
1. Nemám v lásce blanokřídlý hmyz, zvláště pak ne mouchy masařky,
D G C A D G C
sedávají na zvířecí, potom na lidské, což není příliš hygienické.
2. Ve chlěvech anebo v salónech, jako by se nechumelilo,
bez výčitek svědomí vám toho nakladou s neoptimističtější náladou.
3. Chodte s hlavou níž než futra dveří, dneska každý svoje mouchy má
a každá moucha ze zahraničí anebo z domova

D G
[: ví, že nejchutnější krev, :]
D G D G C
ví, že nejchutnější krev je vo-lo-va.

My Bonnie lies over the ocean

- G C G**
1. My Bonnie lies over the ocean,
A7 D D7
my Bonnie lies over the sea,
G C G
My Bonnie lies over the ocean,
A D7 G
O bring back my Bonnie to me.
- C Ami**
- R. Bring back, bring back,
D7 G D7 G
O bring back my Bonnie to me, to me,
C A7
Bring back, bring back,
D7 G
O bring back my Bonnie to me.
2. O blow ye winds over the ocean,
O blow ye winds over the sea.
O blow ye winds over the ocean,
And bring back my Bonnie to me.
3. Last night as I lay on my pillow,
Last night as I lay on my bed,
Last night as I lay on my pillow,
I dreamed that my Bonnie was dead.
4. The winds have blown over the ocean,
The winds have blown over the sea,
The winds have blown over the ocean,
And brought back my Bonnie to me.
5. My Bonnie leaned over the gas tank,
The height of its contents to see,
I lit a small match to assist her,
O Bring back my Bonnie to me.
6. Last night as I lay on my pillow,
Last night as I lay on my bed,
I stuck my feet out of the window,
In the morning the neighbors were dead.
7. My mother makes beer in the bathtub,
My father makes synthetic gin,
My sister makes fudge for a quarter,
Wouldja believe how the money rolls in?
8. My mother, she drowned in the bathtub,
My father, he died from his gin,
My sister choked on her chocolate,
My stars, what a fix I am in.
9. I tried making beer in the bathtub,
I tried making synthetic gin,
I tried making fudge for a living,
Now look at the shape that I'm in.

Možná

C G Dmi Ami G F D/F# G C F G

1. Prý se občas někde zjeví, kdy a kde, to nikdo neví,

C G Dmi Ami G F D/F# G C

netuší to ani kněží, nenaprší, nenasněží .

G C F G Ami C

R. Možná chodí ke mně časně ráno,

G C F G Ami G

to když mívám v duši rozestláno,

C G Dmi Ami G F D/F# G C

možná chodí po setmění, kdy už na nic vidět není.

R:

2. Jedna hvězda vyhasíná, o kus dál se rodí jiná,
cosi-kdesi za hvězdami, bojíme se doma sami.

R:

R:

Nebe počká

Předehra: Amimaj7/6| BdimHmi/FisE7AmajCismi7/5-/(Gis)

Hmi/(Cis)DD/FisEsus4AmajDadd9FmajG6 BdimHmi/FisE7AmajCismi7/5-/(Gis)

Hmi/(Cis)DD/FisEsus4AmajBdimHmiE+ A6Nebe počBdimká Hmi7neboť E7já vím

že Amaj/Ciskdykoliv jdu s teCismi7bou Cmi7 mé Hmi7kroky do ráje Eadd9jdou nebe

Amajpočká. BdimHmiE Nebe to ví že já nehodlám státi u jeho bran neboť jsem zamilován

zde na Amajzemi. Dadd9AmajGis7 CismiAnděléGis7 jsou iCismiaskaviGis7 a Cismidrží

Gis7palce Cismi nám Cmi Hmiže nás Fis7láska Hmi nesplaFis7ví když Hmitě tak

Fis7objímHmiám. E Netrap se tím mohou-li počkat všichni mí věřitelé po týdny a týdny celé

i nebe počAmajká BdimHmiE+

Mezihra: BdimHmi/FisE7AmajCismi7/5-/(Gis)

Hmi/(Cis)DD/FisEsus4AmajDadd9FmajG6 BdimHmi/FisE7AmajCismi7/5-/(Gis)

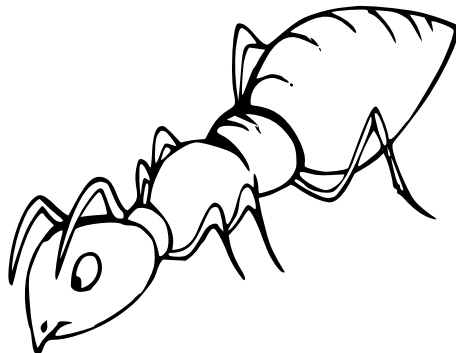
Dmaj/GAndělé Hmi/(Cis)jsou láskaDviD/FisEsus4AmajDadd9AmajGis7 a drží palce nám

že nás láska nesplaví když tě tak objímám Netrap se tím mohou-li počkat všichni mí věřitelé

po týdny a týdny ceElé i nebe počAmaj7/6ká Amimaj7/6

Mravenčí

- D F#mi H7 Emi**
1. Nalámal se mraveneček, ví to všichni z obory,
A F#7 Hmi Emi A
když se vracel z odpolední, našel flašku od Cory,
D F#mi H7 Emi
potácí se po pěšině a příšerně falešně,
A F#7 Hmi Emi A D
ale zato s gustem zpívá "Čerešničky, čerešne ..."
2. Nepřemejšlí, co se stane, až se domů navrátí,
neb' mravenčí, jak je známo, nebývají ženatí,
potácí se po pěšině vyšlapanou cestičkou,
malinkatej mraveneček s takhle velkou opičkou.
3. Nalámal se mraveneček, ví to celá obora,
vidíte, a hned tu máme z mravenečka notora,
opustil své pracoviště, aby měl blíž ke sklence,
pak ho přejel parní válec na silnici do Bzence.

Negalantní kuplet o posledním zvonění

- C F(Dmi7) G**
1. Roky nám letí, Pánbůh s námi,
C F(Dmi7) G
jako když práskne do koní,
C F(Dmi7) G
co člověk zmešká, milé dámy,
C G C
sotva kdy ještě dohoní.
2. Přibývá vrásek, vadne kůže,
už je čas šetřit na věnce,
vzdejte to, už vám nepomůže
kvartální změna milence.
- Ami H7 E**
R. Co bylo k smíchu, dnes už tíží,
Gmi A7 Dmi
radosti mění pořadí,
Fmi G Ami
jakoby člověk cloumal mříží,
Fmaj7
a nikomu to nevadí.
3. Přibývá vrásek, všechny mladší
klidně si lížou nanuky,
člověk má dělat, na co stačí,
začněte myslet na vnuky.
R:
4. Není to vůbec ničí vina,
každý má důvod pro stesky,
na plátně soukromého kina
hrajeme vlastní grotesky.

Na dvorečku

D **Emi** **D A7 D**

Mezi domy na špinavým dvorečku

Emi **D A7 D**

sedím a mám čtyřicítku horečku,

A **E** **A E A**

malý děti plivou na mě z pavlačí,

D **Emi** **D A7 D**

ani nevím, kdo mi oči zatlačí.

G **A** **D A7 D**

Tahle píseň není zrovna z veselých,

G **D** **A E A**

naštěstí jde kámoš, v ruce nese líh,

D **Emi** **D G D**

napijem se a zajdeme k Andule,

Emi **D A7 D**

teplota zas bude pěkně na nule.

Na Pradědu sněží

A2Na Pradědu sněží po zavátých šutrech jedou čtyři kněží na svých sněžných skútrech přísně na mě hledí názor mají vlastní sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní. Na Pradědu sněží po zavátých šutrech jedou čtyři kněží na svých sněžných skútrech s ošlehanou pletí důstojní a vážní a nad nima letí andělíčci strážní. Kde končí jejich mise to nikdo nedoví se u šikmejch vočí v Číně u šikmé věže v Pise přísně na mě hledí názor mají vlastní sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní. Budete-li v Dillí tak mám tam jednu známou duchovně tam sílí a zná se s dalajlámou velikánskou pusu jí klidně dejte za mně a chce-li poslat husu tak ať napíše mámě. Na Pradědu sněží po zavátých šutrech jedou čtyři kněží na svých sněžných skútrech přísně na mě hledí názor mají vlastní sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní. Sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní sami nejlíp vědí kdo budou ti šťastní. Na Pradědu sněží po zavá sami nejlíp vědí po zavátých šutrech jedou čtyři sami nejlíp vědí s ošlehanou pletí sami s ošlehanou pletí na Pradědu sněží sami nejlíp vědí na Pradědu sněží sami

Na půdě

G6

1. Za svitu rezavý baterky cumláme stoletý hašlerky

C Emi7/H Ami7 G C Emi7/H Ami7 D

na půdě baráku, kde bydlí teta, a listujem v zažloutým atlase světa.

2. Šimráš mě copama na bradě, když hledáš Ohio v Kanadě,

tropické slunce se zlověstně tlemí, když táhneš mě za ruce Ohňovou zemí.

G C G C G C D

- R. Zatímco tvé oči bloudí v cizokrajné dálce, nemám vůbec odvahy ti rozechvěle sdělit,

C G C D C Emi7/H Ami7 D

že nejhezčí místo na mapě je otisk tvého palce od tetiných fantastických jitrnic a jelit.

3. Nejspíš bys praštila atlasem a nazvala mě přízemním mamlasem,

jenže ta voňavá palcová země, [: tu nikde nenajdeš, ta je jen ve mně ... :]

Na Svatým Kopečku

A

1. Na Svatým Kopečku u kostela,

D D6 E

bim bam, bim bam, jó, u kostela,

A

bouřlivá doba mě zapomněla,

D E A

bim bam, bim bam, bim bam.

2. Občas ji zahlídnu někde vpředu,

bim bam, bim bam, jó, někde vpředu,

tak rychle běžet už nedovedu,

bim bam, bim bam, bim bam.

D Amaj7 D Amaj7

- R. Nohy mám zalitý d o olova,

D Amaj7 D E4sus E

sbírám tu odvalu začít znova.

3. Jenže lásku a zdraví jsem dávno propil,

bim bam, bim bam, jó, dávno propil,
co bych měl chápat, jsem nepochopil,
bim bam, bim bam, bim bam.

- R. Jen jedno vím, že když ráno vstanem,
cítím se vším, jen ne Moravanem.

4. 1.

- R. Možná ji doženu, možná ztratím,
ale zatím mám dluhy, co těžko splatím.

A

- *. Zatím mám dluhy, co nezaplátím,

D E A

bim bam, bim bam, bim bam ...

Námořnická

- D** **G**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

D A7 D
vydal se napříč vanou,

G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla

D A7 D
pluje za krásnou Janou.

- F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7**
R. Za modrým obzorem dva mysy naděje

E A7
lákají odvážné kluky,

D G
snad právě na něho štěstí se usměje,

D A7 D
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpcený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

- R. Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Neplakala, to by lhala

- D Asus4 D G**
1. Neplakala, to by lhala, jenom trochu zavzlykala,

A D Emi Hmi(7) E7 A(7)
a já smál se, a já s mál se, ty má malá, ty má malá.

2. Trochu se jí chvěla víčka, malá bílá katolička,
a já cudně koukal na ni dle šestého přikázání.
3. Řek' sem jí, že budu knězem, za tím bezem, pod tím bezem,
až já jednou budu knězem, tak se spolu takhle slezem.
4. Tomu jsme se smáli oba, byla vlahá letní doba,
všude kolem zlí psi vyli, že jsme se jim nelíbili.
5. Že tak mladí jdeme krajem, že tak mladí už si hrajem
na tak velmi vážné věci, to psi musí zlobit přeci.

- A7 D**
6. = 1. + ... ty má malá.

Neopouštěj rám

G G4sus G Ami
1. Neopouštěj rám, ani zasněnými pohledy,
C D G
pořežeš se o ledy a dolámeš se o svůj vlastní stín.

2. Neopouštěj rám, ani kvůli svému malíři,
bláznivému rytíři, co namíchal tě z příliš lehkých vín.

Ami D7 G G/F# Emi
R. Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
Ami D7 Emi
zbytky pláten, oknem proudí den.

A7
Jsi poslední v mém pokoji,
D7 G G4sus G
co čeká, až ji někdo pustí ven.

3. Neopouštěj rám, jinej ti už nesedí
a venku bude náledí a slunko ještě nezačalo hřát.

4. Neopouštěj rám, já nechci si hrát na světce,
co nedokáže bez štětce prožít aspoň jeden krásnej pád.

Ami D7 G G/F# Emi
R. Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
C

vždyť barvy sotva začly schnout

Cmi
a já se sotva stačil zout
G G/F# E
z okovanejš stokilovejš bot.

A7
Cigaretou děláš kroužky,
D7 G
asi tak ty další zkoušky z not.

5. 1.

Nosorožec

Ami **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádherného nosorožce,

Dmi Ami D#dim E7
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.

Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,

Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.

Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,

Dmi Ami D#dim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.

Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,

Dmi Ami D#dim(E7) E7(Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.

2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.

Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.

Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.

Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.

Ami Dmi Ami
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,

Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Obraz

G C G D G
Obraz visí na skobě a ta skoba se viklá,
C G D G
stejně já visím na tobě a ty jsi na to zvyklá,
Emi Hmi Emi Hmi
až jednou ono zátíší se utrhne a sletí,
G C G D G
budeš tichá, tišší, nejtíší, a já pochopím, jak je ti,
G C
budeš tichá, tišší ...

Nota

Amaj7 Čtvrtová nota **Fadd9** černá jak bota **E7** spadla až dolů **Amaj7** pod linky **F** Frounou na ježkovy **E7** bodlin **Amaj7** ky. **Amaj7** Ježek se lekl **Fadd9** s notou utekl **E7** schoval se až někam **Amaj7** do mlází **F** nikomu ta **C** nota **F** nikomu ta **C** nota **E7** neschá **Amaj7** zí. **D** Stalo se **G** nestalo **D** píseň se **G** zpívá **D** jenom vám **G** musím teď **D** říct že **A** tam kde **D** bývalo na **A** konci **D** céčko **H7** tam nyní **E7** nebude...

O blechách a tak

Ami **Emi**
1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
Dmi **E**
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
Dmi **E**
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
Dmi D#dim E
všechny se upíjejí někde o samotě.

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlastal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.

G C G Ami Emi
R. Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
F G CG
buďme k nim trochu vlídnější,
C G Ami Emi
vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
F G E
a svět je stále krásnější.

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

F G CFGC
R. + a svět je stále krásnější ...

Nultá hodina

- C Emi Ami Emi C7 F A7 Dmi**
1. Čas usnul vestoje jak utahaná mula, celej den úpící pod tíhou pivních flašek,
E Ami G C H7 Emi H7 G
matička Štěstěna se u potoka zula, s úlevou polyká uklidňující prášek.
2. Amor si do zásoby dělá nový šípy, Šípková Růženka si vaří silnou kávu,
Sněhurka vyprala všem trpaslíkům slipy a teď si nad křížovkou marně láme hlavu.
- F Emi G C F Emi G C**
R. Je nultá hodina, čas našich milých přátel, je nultá hodina, čas, který se dá změřit
F Emi G C Ami Emi F C
na dětských hodinkách, co koupíš za pakatel, obětuj korunu, a pak mi budeš věřit.
3. V pekle zas nadávají nad dodávkou uhlí, Jaga si odlítla na nákup do Paříže
a hrabě Drákula se souká ze své truhly, pospíchá na přednášku Červenýho kříže.
4. Bludičky seškrabují turistický značky, ohnivej mužíček se plní svítiplynem,
kouzelněj dědeček si hraje s pikovláčky, Don Quijote přemejšlí nad Špindlerovým Mlýnem.

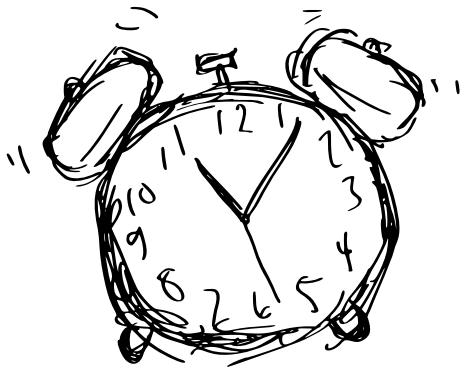
Olomouc

- Bb Gmi Eb F**
1. Občas se mi stane, což mě vyvede vždy z míry,
Dmi7 G7 Eb C
když mi někdo řekne pane, ač mám teprv dvacetčtyry,
Bb F Gmi Eb
to se asi něco děje, to se asi něco mění,
Bb Eb F
když si zajdu na koleje, už tam tolik známých není.
- Eb F Dmi7 G7**
R. Jen ta Olomouc je stále stejná, holubů se snáší hejna
Cmi F Bb Bb7
nad radnicí, jež mi vzala kamarády ztuhé v gala,
Eb F Dmi7 G7
je stejnej pohled na dvojice namačkané u Trojice,
Cmi F Eb F Bb
jen vzpomínek je mnohem více a příjemně bolí.
2. Občas se mi stane, že se přistihnu, jak kráčím
po té cestě vyšlapané, i když stále nevím za čím,
to se asi něco děje, to se asi něco mění,
více zajímá mě kde je ta, co zatím se mnou není.

O budíku

Amaj7 D6

Amaj7 **D6**
Můj budík to je devátej div světa
Amaj7 **D6**
spousta koleček a všelijakejch pérek
C **E**
a o všechno se stará už dlouhatánská léta
Hmi **E**
malej skřítek oblečenej do montérek
Amaj7 **D6**
Maličkej zvoníček jak z chrámečku Matky Boží
Amaj7 **D6**
kterej mi každej večer pěkný spaní přeje
C **E**
Dřív byly budíky holt prvotřídní zboží
Hmi **E**
se skřítkem nadáváme kam to lidstvo spěje
Hmi **Amaj7**
S mazničkou prolézá všechna ta soukolí
E **Amaj7**
vypadá jak zahradníček s konví
Hmi7-5 **Hmi7-5/A#**
Za večer proberem opravdu cokoli
G7 (G) **(G7)** **E**
co nevíš ty to zaručeně on ví
Amaj7 **D6**
Můj budík to je devátej div světa
Amaj7 **D6**
spousta koleček a všelijakejch pérek
C **E**
a o všechno se stará už dlouhatánská léta
Hmi **E**
malej skřítek oblečenej do montérek

O maceškách a tak

Cmaj7

1. Bezpečně dobublá voděnka v kanále,
Esus4
zhoupneš se životem tam a pak nazpátek.

Ami

Nestačíš posbírat ztracené korále,

A7

Ami7

G7 (Cmaj7)

[:ptáci je sezobou jak drobký oplatek:]

2. Duše jsou voňavý mrňavý herbáře
úsměvů doteků polibků pohledů.

Bál jsem se podívat bolesti do tváře,
čím déle odcházíš tím líp to dovedu,
čím déle odcházíš tím líp to dovedu.

3. Vojna, to jsou jen vzpomínky šílený koláže
skládáš z nich komínky někdo jej vyháže.
Vojna je nejistá, jistota o tobě,
vojna je samota v hromadné podobě...

Panně ve výkladní skříni

C

1. Nějak se mi zrychlil tep,
F Emi Dmi G
mý oči se slily s tvým nehybným pohledem,
C
kdosi mě přes prsty klep',
F Emi G E
už je mi jasný, co nesvedem, a to, co dovedem.

Ami

Emi

- R. Utíkám se k tobě v té rozpačité době,

F

C

G

C

ty se mi chvílemi zdáš, jako bys žila,

Ami

Emi

utíkám se k tobě v té rozpačité době,

F

C

G

C FG

ty se mi živá zdáš, jen kdybys promluvila.

2. V Národáku začal ples,
z opery na chodník vyvedli prvního opilce,
v Olomouci chcípl pes,
ať na tu paničku za voknem v růžový košilce.
R:

3. Nějak v noci nemůžu spát,
jsem pořád ve vlaku, co vjede stává a nestává,
ať jednou nebudu hrát,
kdopak mi pomůže, poradí, či aspoň pozdraví?

C

FG

C

- R. + jen kdybys promluvila, jen kdybys promluvila ...

O písničky

- G** **D**
1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou tří sklenek,
G **D** **F**
sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
G **D**
žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
Emi **C** **D** **G**
tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštekala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byt stále menší,
musí býti oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neoplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řídit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

O vojenském letounu značky MIG

C F C Ami G C
Já koukám vzhůru na MIGa, jsa zpola ukryt houštím,
F C Ami G C
a hity firmy Amiga si z kazeťáku pouštím,
F C G Ami7 G
už doduněly tryskáče a v lese cosi š - ustí,
C F C Ami G C
vtom stádo srnek přískáče a rozjívěně spustí:
GalamajGa, MIG, MIG, MIG!

Pampeliška

Ami E7
Znal jsem jednu pampelišku, která dřív, než odkvetla,
Ami F E7
chtěla po mně nákou knížku, že by si ji přečetla,
Ami E7
vzal jsem doma sbírku básní, na louku ji odnes',
Ami E7
pampeliška, když se zasní, neodkvetve, neodkvetve,
Ami
jen se jděte podívati, podívati na tu louku,
E7
uvidíte, uvidíte tu mou knížku,
Ami F E7 Ami
vedle ní tu, vedle ní tu pampelišku, jak tam kvete dodnes.
D Hmi F#mi Hmi
Zlatá je a zářící, Slunci podobá se,
F#mi Hmi E
dodnes píšou básníci o té její kráse,
A Emi A
půvabná a zlatá je a podle toho právě,
D Fdim Emi A
až půjdete do háje, najdete ji v trávě,
D Hmi F#mi Hmi
kdybyste se proměnili v pracovitou včelu,
F# G A D7
pampelišku připravili o trošičku pelu,
Emi A D G
vsadte se, že žádná jiná určitě by neměla
D A D A D
lepší květ a sladší med než ta naše sečtělá.

O zesilovači značky Peavey

- Ami E Ami**
1. Dnes vám budu zpívat písně tklivý,
Dmi A7 Dmi
odešel mi zesilovač Peavey,
Dmi Ami D7/9- E
odešel po špičkách po kuchyňských dlaždičkách,
Ami E Ami
právě když jsem venku štípal dříví.
2. Choval jsem ho jako vlastní dítě,
bumbal mlíčko z elektrický sítě,
mizernej spotřebič, měl jsem vzít, fotře, bič
a mlátit ho denně v zimě v lítě.

Peníze z nebe

G Bm A7sus4 A7
Že prý někde padají
C D7
peníze z nebe
G Bm A7sus4 A7
proč já mám snít o ráji,
C D7
když tu mám tebe
G7 C G+ C E7
jen ať si nebe nechá ty své zázraky
A7 D9 D7 D9 D7
já byl vždy na peníze krátkozraký
I když někdy stovku mám,
hned nevím o ní
G Bm G9 G7/9 C
to pak večer poslouchám,
C/B Am
jak hvězdy zvoní
C C/B Am Em B+ C C9 Bm7-5 E7
peníze z nebe dojdou, člo věk zůstane sám
Bm7-5 A7 D7 G (Gdim D7)
a proto drahoušku tebe na světě mám.

Odcházím z domova

Odcházím z domova a беру s sebou klíč
Možná se stane zázrak zatímco budu pryč
Pomůžou všichni svatí
nájem se zaplatí
Má bytná na duchy však vůbec nevěří
a někde na mě čeká tam dole u dveří
Já na ni vlídně s písni
ona mě vyplísni
Že sice pláče nad mou bídou
že však jsem marnotratnej lump
A píše do komína černou křídou
o co jsem ji za ta léta pump'
Mám klobouk dřevavý mám díru v kytaře
nikdo mě nezdraví a sám jsem na jaře
Já zesnout se neodvážím
nemám na faráře
Druhého února v mlékařské hodině
já přec jen zesnul v Pánu zanechav jedině
jen svou bytnou celou lítou
kávu nedopitou
Má duše usedla bezradně na šálek
nechtělo se jí od kávy tam někam do dalek
A zatímco venku svítá
má duše přemítá
Měla jsem tělo svolný k hříchu
teďka už tedy nemám ani to
Co tady se mnou ve vznešeným tichu
půjčte mi harfu nebo varyto
Najednou někdo duši tahá za ruku
anděl jí harfu dává na věčnou záruku
Má duše teď v nebi zpívá
to blues ale jen to pravý
o ranním šálku kávy
a má tam pořád pořád nabitou

Odjakživa mě to vábí

Odjakživa mě to vábí
potkat královnu ze Sáby
řít jí ruku líbám Missis
co dělá starej Šalamoun
a rébusy
Dal bych zas to třeba bůr
potkat madamme Pompadoure
Výstřihy jsou dávno v krizi
už to nejde dál
už jsou z nich striptýzy
Aspoň tak na pár vteřin
vrátit se k pradědům
Já na to pevně věřím
jednou to možná dovedu
Od dětství se za tím ženu
potkat Máří Magdalénu
Zapečetili ti Pána
stornuj všechny pokání
Seš nahraná
Touha náramná mě svírá
mrknout v krčmě na Shakespeara
Hele Willy vždyt se známe
komu zase opsals
toho Hamleta
Aspoň tak na pár vteřin
vrátit se k pradědům
Já na to pevně věřím
jednou to možná dovedu
Snad není to věc vyloučená
potkat pana Diogena
řít mu do chlupatých lýtek
Nechals' pípu otevřenou
vytekl ti nábytek

Padaly hvězdy

C Ami D9/F# G
R. Padaly hvězdy a jedna z nich slítila

C D9/F# G
mé milé přímo do klín-a,

C Ami D9/F# G
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,

C Fmaj7 C
a od sukně celá roklí – na.

Ami Emi Ami Emi
1. Má milá křičí: pomoz mi přece,

Ami Emi D#dim
nestůj tu jako z kamene,

Ami Emi Ami Emi
tak jsem ji rychle odtáhl k řece

Ami Emi D G
z dosahu toho plamene.

R:

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

R:

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

R:

R. Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

Plachetnice

Ami Emi Ami
1. Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
C G C E7

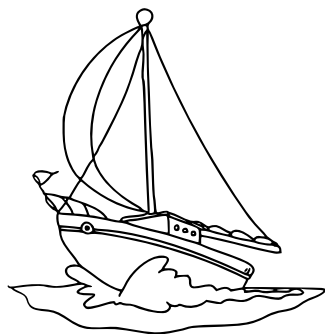
potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
F G C E7

jsou to rodné sestry písni, které kdysi zazněly,

Ami Dmi Ami E Ami Emi
polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.

2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvící deset stop,
veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otlý,
proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.

3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
pojedeme zase v čele, jen co se vítr obrátí,
a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.

Padesátník

D G D
1. Na procházce noční Olomoucí
Hmi F#mi G
se svou novou dívkou Adélkou
D G A A# D
přepadla mě úzkost, člověk není všemohoucí,
Hmi F# G
musel jsem jít zkrátka na velkou.

2. Ten pocit mi byl celou cestu v patách,
a nikde žádné vlídné zátiší,
tak jsem svoji milou neprodleně zatáh'
do restaurace nejbližší.

D Hmi A
R. Adélce jsem koupil limonádu,
D Hmi A
vyřítíl se rychle za dveře,
A Hmi7 E7 Hmi7 E7
v tom jsem náhle v běhu zjistil jednu zradu,
D G7 A
jó, v peněžence ani haléře.

3. Záchodová bába tvrdě stála
na tom, že jí musím zaplatit,
ta věc, co se mohla stát, se doopravdy stala,
nevím: mám se vrátit nebo nevrátit?

D Emi F#mi Emi
*. [: Padesátník, mizernej padesátník, láska, láska. :]
Hmi Bb7 A D
Teď se ukáže, jak mě ráda máš.

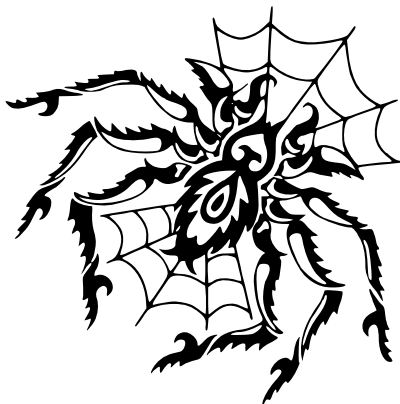
4. Co bychom si na té staré paní vzali,
taková je její profese,
ne nadarmo se říká: láska přenáší i skály,
takže doufám, že i tohle unese.

Pavoučí

- D** **D7/9**
1. Hned za dveřma do kuchyně
G **Hdim**
ve stříbrné pavučině
D **Hmi** **G A**
starej tlustej pavouk slastně dřímá
D **D7/9**
na sporáku voní právě
G **Hdim**
hovězí ve vlastní šťávě,
D **Hmi** **A D**
pavouka to zřejmě nedojímá.
2. Jak tak vánek houpá pavučinou,
hlavičkou mu zvolna plynou
vzpomínky na trináctého mája,
jak v pokoji za reprobednou
randil s pavoučicí vzhlednou
a k tomu jim zpíval božskej Kája.

- D** **F#mi** **G D**
R. Svět byl tak nádherně pavoučí,
G D
voňavej, růžovej
G A
a taky trochu zlatej,
D
všechny zábrany se rychle
G D
k zemi poroučí,
F#mi7 Hmi **F#mi7**
a pok - ud vím, tak žádnej pavouk
G A
nebyl nikdy svatej.

3. Jen pár metrů od pavouků
kdosi šeptal vážně: Brouku
ty jsi stále krásnější a sladší,
to v obýváku na pohovce
věnoval se paní Žofce
v zastoupení Franta Novák mladší.
- R. Celej svět byl krásně pavoučí,
voňavej, růžovej
a taky trochu zlatej,
všechny zábrany se rychle
k zemi poroučí,
a žádnej Novák ani pavouk
nebyl nikdy svatej.
4. Hned za dveřma do kuchyně
ve stříbrný pavučině
starej tlustej pavouk dřímá
a Franta Novák baští
hovězí ve vlatní šťávě
a oba vzpomínají, jak to tenkrát bylo prima.

Pepita

- C** **F** **C**
1. Šel jsem si koupit kravatu
G **Ami** **D9/F#** **G**
a vzal jsem první zprava, t - u,
C **Cdim**
co byla křivě sešitá,
C **Ami7** **Dmi** **G** **C**
je ale příma, je pepit a.
2. Šel jsem si koupit košili,
ti by mě vyhastrošili,
tak jsem jim řek', že je mi ta,
zrovna ta se vzorem pepita.
3. Šel jsem si koupit na kabát,
člověk se zkrátka nemá bát,
že něco zrovna nelítá,
tak jsem si koupil pepita.

4. Šel jsem si koupit kalhoty
a koupil jsem dost draho ty,
co se jich špína nechytá,
jsou ale příma, jsou pepita.
5. Šel jsem si koupit fuchsie
a už si říkám:"Kup si je,"
tak jsem si koupil jelita,
neboť řezník měl blůzu pepita.
6. Šel jsem si koupit aparát
a uviděl mě kamarád,
povídá ke mně tichounce:
"Co jsi za pepitomce?"

Pohádka

Rec: **G**Ta**C**kh**G**le**Ami** něj**G**ak**D** t**G**o **C**by**G**lo**Ami**: **G**Emi... jedlo se, zpívalo, pilo, princezna zářila štěstím v hotelu nad náměstím, drak hlídal u dveří sálu, na krku pletenou šálu, Dědové Vševědi okolo Popelky žvatlavě slibují šaty a kabelky, každý si odnáší kousíček úsměvu, dešťový mraky se chystaly ke zpěvu, hosté se sjíždějí k veliké veselce, paprsky luceren metají kozelce a stíny ořechů orvaných dohola pletou se letícím kočárům pod kola, Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku, vrátný se zohýbá pro tučně spropitné a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne, kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů a vítr na věži opřel se do zvonů, "Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!", dvě sousta do kapsy a jednou do břicha, náhle se za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch kytek, pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi potichu do ucha zazpíval:

R. **D**Gej mi ruku sv**D**ou, studenou **Emi**od okenních sk**Hmi/D**el, všichni tě m**C**ezi sebe
zv**Hmi/D**ou a j**C**á jsem t**D**u proto, **G**abys šel**Emi**. **Hmi/DCG**D

Rec: Na plný obrátky letíme světem, všechny ty pohádky patřily dětem, dneska už se neplatí buchtama za skutky, sudičky sesmolí kádrový posudky, obložen prošlými dlužními úpisy, koukám se z okna a vzpomínám na kdysi, jak se mi za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch kytek, pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi potichu do ucha zazpíval.

Pes

- D6** **Gmaj7** **A6/9** **D6**
1. Krásně spí, aniž to ví, můj velikej huňatej černej pes,
Gmaj7 **A6/9** **D6**
má svůj sen, báječnej sen, voňavej, libovej, čerstvej sen.
- Bbmaj7** **Fmaj7** **Bbmaj7** **Fmaj7**
R. Francouzskou polívkou zaháním hlad, včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dmi **G** **Dmi** **G** **F** **A** **D6**
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes, zas mi zůstal jen hlad a ten pes.
2. Krásnej pes, báječnej pes, voňavej, libovej, čerstvej pes ...

Pojďme si hrát se slůvky

- C** **G**
1. Pojďme si hrát se slůvky,
C **G**
pojď, navléknem jim podkůvky,
Ami **Emi** **G**
ať rozezvoní křišťálovej svět,
Ami **Ami/G**
svět nejskrytějších myšlenek,
Fmaj7 **D7**
co nevylezou navenek,
C **G** **C**
co brání jim v tom věčný sníh a led. (tak rozvinou se v nevadnoucí květ)
2. Pojďme si hrát se slůvky,
sbírat je jak borůvky,
jsou hravá jako duše krásných žen,
dá se jimi kreslit do ticha
třeba ústy pana Wericha,
jsou nejstálejší ze všech platných měn.
3. Pojďme si hrát se slůvky
a kreslit jimi malůvky,
i když žádné hvězdy se z nás nestanou,
to jen v zasnění nám pod víčky
ty barvičky, ty slovníčky
aspoň chvíli zvonit zůstanou.

Píseň

- D A D Emi**
1. Dva páry černejš koní, přes krajky polštáře
F#mi G A(A,-)
rukou si oči cloní dvě dámy v kočáře.
 2. Jedna je plavovláska a druhá bruneta
a obě trápí láska a jedou do světa.
 3. Děti si hrají s míčem, dámy se uklání
a kočí práská bičem a zvoní klekání.

Poslední hvězda

C C2 C C2

C G F G C C2
Poslední hvězda zvolna mizí – a dřív než obzor zrůžoví
C G F G C C2
budem si zase zcela cizí – zbudou jen sliby bláhový
C C2

C G F G C C2
Dávno jsem vyrostl z dětských plínek – dopisy krásně vylhané
C G F G C C2
naložím večer do kamínek – stejně tě jinej dostane
F G C C2 F G C C2
Do ticha zvoní zvony v chrámech a šustí křídla holubí
F G C C2 F G C C2
jsme kýče v pozlacených rámech jimiž se nikdo nechlubí

Zatím tu ležíš tiše spící na tváři lehký úsměv máš
za svitu zmírajících svící končí se křehký příběh náš
Až budu jednou brouzdat lesem až budu u kolejí stát
pochopím možná pozdě že jsem ti neměl nikdy sbohem dát
Do ticha zvoní zvony v chrámech a šustí křídla holubí
jsme kýče v pozlacených rámech jimiž se nikdo nechlubí
Poslední hvězda zvolna mizí a dřív než obzor zrůžoví
budem si zase zcela cizí zbudou jen sliby bláhový

F G C C2 F G C C2
zbudou jen sliby bláhový — zbudou jen sliby bláhový
F G Ami F G C

Píseň bez rýmů

- C Ami C Ami**
1. Předem se omlouvám za tuhleto píseň,
C Ami C Ami
je zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
F Fmi C A7
když jsem ji psal, tak měl jsem trochu okno
D7 G7
a venku přšelo a já jel do práce.
2. Proti mně seděl rozvalenej strejda,
chvílemi dřimal a chvílemi zas ne,
kouřil svou startku, neboť to byl kuřák,
on i ten vagón, ve kterým jsem jel.
3. Pak sebou trhnul, mrkl na hodinky,
kouknul se z okna a znechuceně vstal,
zatáhl rázně za záchrannou brzdu,
vlak prudce zaskřípal a zůstal v polích stát.
4. Vytáhl z kapsy zmačkaný tři stovky,
oblík' si kabát a zmizel v uličce,
pět minut nato, když se vlak zas rozjel,
už si to kráčel polní cestičkou.
5. Pak přišla průvodčí a proštípla nám lístky
a cesta doplynula ve vši pohodě,
přijel jsem pozdě a mistr trochu zuřil
a pak se uklidnil, když jsem mu to všechno řek'.
6. Druhej den ráno, zase o půl šestý,
tím samým vlakem jsem za vejdělkem jel,
čekal jsem marně, že vlak opět stane,
uvidím strejdu, jak vystupuje.
7. Čekal jsem marně, vlak jel klidně dále,
dojel jsem do práce v pořádku a včas,
po práci zajdu s kamarády na ruma,
zejtra je sobota, tak proč bych nezašel?
8. Tenhleten příběh napsal vám sám život,
ač zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
to je furt něco, o čem se dá napsat,
a kdo je drzej, tak se tím i užíví.

Píšu básně do šuplíku

C **Emi(h)** **Am** **Em**
1. Píšu básně do šuplíku každé večer kousek
A7 **Dmi** **G** **C**
Jednou všechny draze prodám za rum a pár housek
Ami **Emi** **Dmi** **E**
Jsou to básně o životě jasný jako facka
Ami **Fmaj** **G**
Nesmlouvavě krásný jako revizorská placka

C **Emi(h)** **Am** **Em**
2. Přes rameno kouká se mi kocour Franta Čtvrtej
A7 **Dmi** **G** **C**
Mňouká: radši místo toho gramatiku šprtej
Ami **Emi** **Dmi** **E**
Hltá řádky očima jak myší jednohubky
F **G** **F** **G** **C Fmaj G**
Zase mi tam, prevít, našel čtyři velký hrubky

3. Já tam žádný nevidím a říkám: No a kdyby
život to jsou taky samý pravopisný chyby
Přece spousta lidí dělá spojku mezi dvěma slovy
Jako pejsci na obojku, aniž se to doví

4. No a právě tady vzniká velikánská chyba
Díky nim už nepoznáme co kdo komu líbá
A pak tu máme uličníky co nám hlavy pletou
Slouží jako vykřičníky za tázací větou

5. Stejně tak jsou na tom dobře a mají se k světu
Ti co se schovaj do závorky za odvážnou větu
Jó, kdybych tak žil mezi řádky, tak nemám žádnou hrubku
Mohl bych se klidně hladit po velikým pupku

6. Jenže všechny jak tu žijem s rozdílnými platy
Zavřeli nás do souvětí bez hlavy a paty
Lidský rotačky se točí hezky pořád do kolečka
A možná právě teď se někde rodí člověk Tečka

7. Píšu básně do šuplíku každé večer chvilku
šťastnej jako vězeň, kterej našel v chlebu pilku
Jedním prstem ťukám směle do psacího stroje
Můj kocour sem tam kibicuje a myslí si svoje
Sloky 1, 3, 5 a 6 mají akordy jako sloka 1,
sloky 2, 4 a 7 jako sloka 2.

Plíhalova univerzální melodie

(Trsátko) DZahraju vám Emi ted'ka pouze DnakA7rátDko, že Karel tady ztrEmi atil svoje tDrsA7átkD0, Aaž ho najde, bE7udem hráti dAálE7e, A tDen koncert mEmiěš ted' trochu nDamA7áleD.

(J. Nohavica - Podzimní) Za komunistů se špatně nežilo, v létě bylo vedro v zimě sněžilo, zjara ledy tály byly povodně, to jste milé děti přišly o hodně.

(Soused Pepa) Soused Pepa na zahradě kozu měl, velmi si s ní po všech stránkách rozuměl, já zas nosím podprsenky Lenčiny, a proto neodsuzuj sexuální menšiny.

(Hasiči) Benzínem se nemá hasit ohniště, ted' už je to jedno ale pro příště, slíbili mi tady místní hasiči, že to se mnou po koncertě nacvičí. V pizzérii v dost veliké opici, vyblil jsem se sousedovi do pizzy, obohatil jsem tu pizzu souseda, o pár oliv z nedělního oběda. Lívie řve Václav slzy prolévá, kormidlo se zase točí doleva, počkáme až čtyři roky prolétnou, pak zase půjdem zvonit s klíči na Letnou. Domorodci na Pobřeží slonoviny, posílaj si ráno slony pro noviny, když je cestou ztratí hloupí slonové, musí zpátky do trafiky pro nové.

(Večerní) Každý večer stejně znova žasneme, kam se světlo schová vždy když zhasneme, včera bylo u morčete v bedničce, dneska jsme ho našli zmrzlé v ledničce. Strýček bydlí v obci jménem Milotín, na půdě má zbytky starých gilotin. Sám si jednu po večerech opravím, pak se na ní jako první popravím. Empiricky zjistil jsem, že fakticky v sále sedí pouze holky mystický. Odkládají tuhle svojí mystiku vždycky jenom při jídle a při styku. Do puberty přijde každé malé děcko, neposlouchaj, furt se hádaj, vědí všecko. Kamarádů spoustu, vy jste vedlejší, a přesto nemyslete na to, když jste v nejlepším. Za Husáka žádné stávky nebyly, zavřeli by všechny, i ty debily. Zato dneska stávkujeme o sto šest, nejsou žádné prachy, zato práci čest!

Podivné jsme řeči vedli

Podivné jsme řeči vedli
za hospodským stolem
Pročpak jsme se nerozvedli
jako všichni kolem
Dokávad jsme byli mladí
možná, ale nyní
Buď se máme ještě rádi
nebo už jsme líní

Podivná kometa

- G Ami G/H Cmaj7 G Cmi G A7 D7**
1. Podivná kometa se zjevila a hbitě pr – oklouzla hvězdářům skrz radarový síť,
G Ami7 G/H C Cmi G A7 Ami7 D7 G Ami7 G
úplně průhledná a lehká jako peří, ta, kterou vidí jenom ti, co na ni věří.
- Hmi G A7 D C G C G D**
- R. Lehce se otřela o Zemi hebkým chvostem, Země se zachvěla, my cítili, jak rostem,
Hmi G A7 D C G C G A D
červíčky poddaní a kapky v kalný řece, zpěváčci uzamčení do rezavý klece.
2. Po dlouhé nemoci zas ohromná chuť k jídlu a láska usedla ke koncertnímu křídlu,
zazněla hudba, kterou člověk těžko složí, vedle níž písně jsou jen partiové zboží.
- R. Ruce se našly, prsty do sebe se splely, všechno se rozzářilo kouzelnými světly,
tisíce žárovek, a každá nejmíň sto watt, a noční přízraky se stěží stihly schovat.
3. Kometa odlétla zas jinam do vesmíru, už zase vyháníme lásku od klavíru,
prsty se rozpletly, jen občas dotek letmý, [: a noční přízraky se těší, až se setmí. :]

Pozvánka

- Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7**
1. Umím hledat v jízdním řádu, ovládám všech sedm pádů
Bbmaj7 Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
a budeš se divit, ale oblékám se sám,
Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
mám od Párala všechny knížky, umím plivat na zem z výšky,
Bbmaj7 Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Hmi7/5- E7
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.
- Ami7 D9/F# Gmi6 A7**
- R. Znam prima fór: přijde pán jednou k doktorovi,
Dmi G Cmaj7 Hmi7/5- E7
ten se ho zeptá: "Co je vám?",
Ami7 D9/F# Gmi6 A7
pán smutně řek' ..., jenže dál ti to nedopovím,
Dmi G Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
počkám, až přijdeš jednou k nám.
2. Sám si koupím mléko v sáčku, hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, že vlevo je tady a vpravo zase tam,
konverzuju celkem plynně, najdu svoje místo v kinně,
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.
- R:

Podzim

- Ami G#dim Ami E9+ Ami G#dim Ami A7**
1. Uprostřed mých podzimových nálad těžko budu optimismem sálat,
Dmi Ami Adim E7
s hrůzou hledím na Šárku, jak pouští cirkulárku,
Ami G#dim Ami F7 E7 Ami E9+
zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat, zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat
2. O podzimu nehodlám se šířit, veselím a optimismem hýřit,
pozoruju Reného, celého zeleného,
[: snědl satan, s tím se musí smířit. :]
3. Na podzim má vlídná duše chátrá, zeptejte se mého psychiatra,
pozoruju Artura, jenž, ač tvrdá nátura,
[: těžko snáší pád z třetího patra. :]
4. Na podzim já takhle trochu hynu, jen mi za to nedávejte vinu,
pozoruju Simonu, oblečenou v kimonu,
jak púlí dlaní hlavný přívod plynu ...

Pohádka máje

- G D Emi H7**
1. Prodejná slečno, koupím trochu citu, nehleďte, prosím, na váhu,
C Edim G E7 A7 D
hodťe mi klíče od vašeho bytu, než zase ztratím odvahu.
2. Nechte tu rtěnku na toaletním stolku, sundejte tu blond paruku,
je první máj a chci mít svoji holku, vodit ji parkem za ruku.
- Hmi7 Emi7 Hmi7 E7**
- R. Protože (třeba že) láska je pěkná kratochvíle, láska je kapka medu do čaje,
Ami D G Emi Ami A7 D
co bylo černé, rázem změní v bílé a z králů dělá l okaje,
- Hmi7 Emi7 Hmi7 E7**
- protože (třeba že) láska je dárek televize, když nechá pauzu mezi pořady,
Ami D G Emi Ami D D#
láska je zápis v účetnické knize, láska je sport, a kdo chce zůstat v lize,
G Hmi Emi G C D G
nesmí nic dát, a vlastně: proč taky, když stačí bavit diváky.
3. Počkáte asi na lepšího lovce, kam mám to vám vlézt? Na záda?
Já nejsem z těch, co pobloudilý ovce zahání zpátky do stáda.
4. Chtěl jsem jen, vážně, koupit trochu citu, a ne vás nechat se uzívat,
chvilí se projít městem za úsvitu a pak si s vámi zazpívat.

Pomalu plyne proud

C C⁹ F Fisdim

Jen se den otočí dá ti ránu do očí

C Emi⁷/H Ami(add⁹) Dmi G⁷

Nelly nikde. Není tady není tam

C C⁹ F Fisdim

Nikde její drobný trepky nikde ten hlas lenivej

C(maj) Ami Dmi G C FC

jenom proud šeptá jméno Nelly Gray

Dmi Dmimaj⁷ Dmi⁷ G C G

Bůhvíkam plyne proud Bůhví kde je Nelly Gray

C Emi⁷/H Ami Dmi G⁷

proč mi černá dým a v dýmce hasne troudu

A já nad udicí smutnej sedím rybičkám je hej

mohou plout dolů za mou Nelly Gray

Bůhvíkam...

Prší

C C/H Dmi G C C/H Dmi G

R. Prší a hvězdy na plakátech blednou,

Dmi E Ami Ami/G

zpívám si spolu s reprobednou,

F G

jak ta láska deštěm voní,

C G

stejně voněla i loni, zkrátka

C C/H Dmi G C C/H Dmi

1. Prší a soused chodí sadem s konví,

Dmi E Ami Ami/G

každej se diví, jenom on v í,

F E A D

proč místo toho kropení si nezaleze k topení

G C F E

a nepřechte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

R:

2. Prší a soused venku prádlo věší,

práce ho, jak je vidět, těší,

ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,

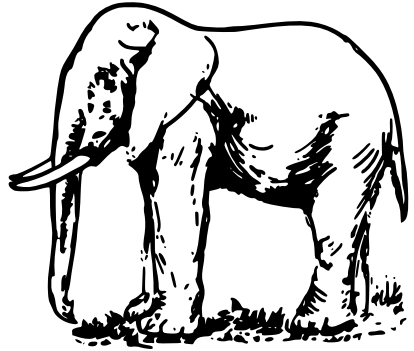
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

C C/H Dmi G C

Prší ...

Prodavač slonů

- A Hmi E A A/G#**
1. Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
F#mi Hmi E A
o Muchovým plakátě, já mám jiné sklony,
Hmi E A A/G#
všichni prahnou po sexu a po známých v Tuzexu,
(... v kůži nebo v latexu),
F#mi Hmi E A
já bych chtěl ve zverexu prodávat slony.
(...ve zverimexu)
F#mi C#mi F#mi E
Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
F#mi C#mi H7 E
pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky "Česká sloní farma",
kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

Prosím tě, holka

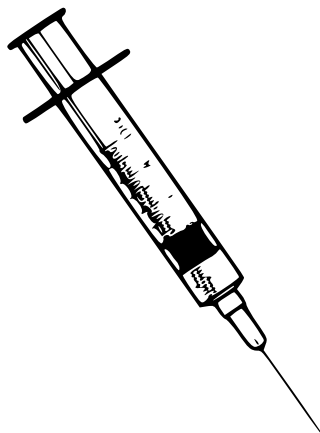
- G C7**
1. Prosím tě, holka, nemrač se tolik,
G E7
nebud' už se mnou na kordy,
C C#dim G E7(9)
jsem jenom blázen a alkoholik,
A7(9) D#(9) D(9)
co umí čtyři akordy.
2. Akordy čtyři a písní stovku,
navíc pár prima historek,
nalej si vodku, mně becherovku,
A7 D#(9) D(9) G
půjdem si spolu sednout na dvorek.
- C7(9)**
R. Měsíc, ten osamělý cestující časem,
G
decentně poodejde s vážnou tváří mima,
C7(9)
potom tě rozechvěju neumělým hlasem,
G Bbdim Ami7 D7/9
a když ne já, tak určitě tě rozechvěje zima.
3. Z oblohy cosi bílýho padá
a na tvým nose taje to,
že já jsem starej a ty jsi mladá -
- aspoň mám něco najeto.
R:
4. Tak už se nemrač, dívej, čas letí,
čeká nás prima apartmá,
umělci všichni prý jsou jako děti,
a já mám vše, co správný capart má ... mít.

Provazochodecká

- Emi E Ami**
1. Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
H7 C Ami H7
je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
Emi E Ami
potí se mi dlaně, pane Bože, veď mě,
H7 C H7 Emi
[: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]
2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
[: a kdosi sundal síť kvůli větší psině. :]
3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytli,
kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
za dvě něžné paže, které by mě chytly,
[: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí ... :]

Skončil další fet

- Emi Hmi D#dim Emi**
1. Skončil další fet prominentních hostí,
G Edim Hmi
múzy měly slet, také vína bylo dosti,
C Emi7/H Ami Ami/G F E4sus D D#dim
všichni kouzelní a kr — ásní , každéj ztělesněná ctnost,
Emi Hmi D#dim Emi D6 Cmaj7 D6
byl to práma fet, j á byl také host.
2. Byl to dobrej fet, prsty na hmatníku
běhaly tam a zpět, víno sládlu na jazyku,
každéj prožil velkou lásku, každéj, kdo ji prožít chtěl,
byl to práma fet, mládí patří svět.
3. Byl to dobrej fet a ty jsi na mě zbyla
a já ti hlavu splet' hloupou písni na tři kila
plnou krásných rýmů, plnou krásných slov,
byl to práma fet, byl to práma lov.
4. Byl to božskej fet, prostě cesta napříč rájem,
máme svůj vlastní svět, ve kterém si rádi hrajem,
nejraději na tichou poštu, kdo co řekl, kdo s kým spal,
byl to práma fet, jenže mi něco vzal ...

Průvan

- A6** **Em** **Dmaj7** **D#dim** **Amaj7** **F7**
1. Kdosi kdesi otevřel dveře a vznikl průvan. Básníci zoufale koukají do sklenek,
H9 **E7/6**
aniž kdo cokoli složí, aniž kdo cokoli složí.
2. Kdosi kdesi otevřel dveře a vznikl průvan. V Ústřední půjčovně původních myšlenek
[:mají dnes přejímku zboží:]
- Ami** **E** **Ami** **Ami/G** **Fmaj7** **F#7/5-**
- R. Za noci, za dne, způsoby žádné. Průvan si zamane do bytu vpadne.
Dmi **D#dim** **E** **F** **E**
Člověk si urovná žebříček hodnot, ručičky hodinek, nožičky od not.
3. Kdosi kdesi otevřel dveře a vznikl průvan. Závěsy, záclony, zásady, zákony...
Pohlednice svatého Víta v divokém tanci se zmítá.
4. Kdosi kdesi otevřel dveře a vznikl průvan, vylil půl kofoly na knížku od Zoly
a roznesl po celém světě básničky, co jsem psal Květě.
- R. ... a to je průser.

Sedávám na domovních schodech

BmajSedává**Hdim**_m **Cmi7**na domovních**F** schodech **Bmaj**zpívává**Hdim**_m **Cmi7**v krásných
cizích**F** slovech **Bmaj**kterým **A6**jenom sa **Gis6**ma rozu**D9**mím **C9**z komínu **F6**stoupá
dý**Bmaj**_m **F**

Stíny jdou stíny nebem táhnou stíny jdou do mých strun mi sáhnou ke všem písním
zapomenutým z komínu stoupá dým

D9Všechna hnízda šla už spát je nutno myslet na návrat **Gmi7**večer**Dis9**ní
D9zvon**Gmiadd9**y znějí **Gmi** **C9**Zvolna nota za notou kráčí svojí samotou **F9**jako černou závějí

Sedávám svou kytaru v klíně zpívám pomalu a líně neznámá blues hlasem zastřeným
z komínu stoupá dým sólo

Všechna hnízda šla už spát je nutno myslet na návrat večerní zvony znějí

Zvolna nota za notou kráčí svojí samotou jako černou závějí

Sedávám svou kytaru v klíně zpívám pomalu a líně neznámá blues hlasem zastřeným

Cmi7z komínu **F**stoupá dým **B6A6Gis6G6** **Cmi7**z komínu **F**stoupá dým **F9E9Es9D9**

Cmi7z komínu **F**stoupá dým **B9/6**

Před bouří

- Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami G A**
1. Dusné je ticho před bouří a po dvoře se šinou
G E A G E A
dva modročerní kocouři nabití elektřinou.
2. Na nebi, co má divný lesk, rokují všichni svatí,
kdo shůry spustí první blesk a kam se zaklikatí.
3. A pak se země zachvěje a všechno kolem vzplane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje ...

Snažím se ti sdělit

Snažím se ti sdělit jemně jak mi nejsi lhostejná myšlenky se kdesi ve mně slétávají do hejna

Kritikové s brokovnicí postupují v rojnici likvidují domovnici brožovanou směrnicí

Jeleni troubějí vítězné halali ohaři snášejí střelené nápady rány se vracejí siláci zvracejí slabí
se kácejí direktem do brady

Snažím se ti sdělit jemně jak mi nejsi lhostejná budeš-li chtít můžeš ke mně nebo kvokat
do hejna

A světáci s kulovnicí postupují v rojnici hnedle vidí ve slepici bohapustou žranici

Jeleni troubějí vítězné halali přírazy na první blbost na druhou rány se vrací těm co je poslali
slepici sežrali poněkud tuhou

Snažím se ti sdělit jemně jak mi nejsi lhostejná budeš-li chtít můžeš ke mně vozit mouku
do mlejna

Postavíme domek z karet na hladině vodní napíšem si dechem na ret jak jsme tady hodní
napíšem si dechem na ret jak jsme tady hodní

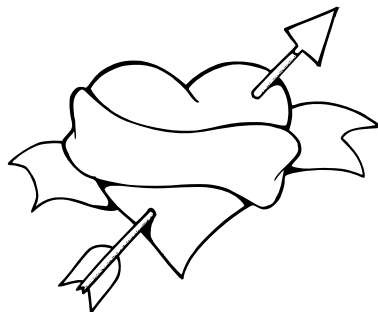
Ráda se miluje, ráda jí

Ami G C F Emi7 Ami

R. Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
G C F Emi7 Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
Ami G C F Emi7 Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
R:

Svíčka

C F G C Ami D9/F# G

1. Oheň v kamnech dávno neplá, taky došlo na svíčku,
F C Ami C G
trocha vosku, ještě teplá, promění se v kuličku,
C F G C Emi F
do ní vdechnu všechna přání dřív, než zcela vychladne,
F#dim Emi Ami Dmi G C
dřív, než na mě přijde spaní a z dlaní mi vypadne.

2. Tebe do ní vložím taky od minulý soboty,
je to s tebou všelijaký, přej mi trochu jistoty,
dám ti s sebou všechny šminky, intimspreje a rtěnky,
čerstvý buchtý od maminky, od synovce zarděnky.
3. Modrý kotě od inkoustu, bílý víno od Bzence,
chtěl jsem ti dát toho spoustu, teď mi došla invence,
samozřejmě ti tam vložím delikátní raneček
s úzkoprofilovým zbožím pro tvůj něžnej zadeček.
4. Ráno tě dám do kredence, do horního šuplete,
a zavolám paní Zdence, ať mi svetr uplete,
naláká mě na sladkosti a na sbírku s moskyty,
zapomenu na starosti, budeš pro mě vosk i ty.

Ráno

1. Slunce má nožky mravenčí,
křik dětí doléhá zvenčí,
ležel jsem na pohovce, s hubou dokořán,
procitl jsem do jednoho z rán.
 2. Skládal jsem útržky svých snů,
psal jsem je tužkou od stínů,
na papír novinový - ty dnešní jsem vzal,
jako bych se o ty bludy bál.
- R. Když štěstí opouští mě nevím kudy kam,
vracím se zpátky ke svým snům,
jsou prašný, odpouští i jako oceán,
jsou jako tečka všedním dnům.

Štědrý den

- D** **G7**
1. Šero se mi vkrádá do pokoje,
Emi A7 D A7
tak na něj zavolej SNB,
D G7
šero v pokoji, jó, to je moje,
Emi A7 Bb7 A7
zvláště když u kamen nezebe.
- G Dmaj7**
R. Vločka vločku po krajině honí,
Emi A7 D D7
to zas vlaky budou zpožděné,
G Fdim D H7
jeden až jáásá, j aká to krása,
E7 A7 D A7
když vločka vločku sněhu dožene.

3. Pohádky pouze dospělým
s princeznou, s Honzou nesmělým,
princezna smutná je, nehodlá se smát,
o lepších nechává si zdát.
4. Ti lepší pak se objeví,
princezna jáásá, to se ví,
rytíři papíroví, když ji opustí,
Honza jí ještě odpustí.

R:
R:

2. Tíhou sněhu smrky větve kloní,
to zas bude břechky v ulicích,
z kuchyně to přenáramně voní,
talíře jsou ještě v policích.
- R. Stromeček je dávno nastrojený,
v kterém lese jsi ho ukrad' zas,
a na skla oken, jak každým rokem,
nakreslil nám kytky strejda Mráz.
3. V kamnech praská, ozdoby se třpytí,
kolikpaks' jich zase rozsekal,
"je to, kapře, smutný živobytí,"
povídám, když jsem ho z vany bral.
- R. Štědrý večer na okna už ťuká,
proč zrovna já musím na noční,
víc jako vloni jehličí voní
a člověk žas', že přišel zas.

Sousedka voice band

Největší komička je naše sousedka
každé ráno ve třičtvrtě na šest
prohání se pavlačí na kolečkových bruslích
odráží se smetákem s vlající pavučinou
a píská si Šavlový tanec od Arama Cha-ča-turjana
strašně falešně. Hej!

Samota

D D/E D Samo D/A ta je A7,4/E bílá pan A7,4 i D Občas projde D/E i mým bytem D skrže zdi jako D/E voda sítem a D já jí vařím D sus4 čaj

Dá si čtyři kostky cukru potom ještě kapku medu odolat jí nedovedu když mi řekne hraj

Zapálí si cigaretu pak mě vtáhne do postele což je velmi neveselé studí jako led

Její prsty rampouchový vklouznou ke mně do pyžama šeptá já jsem taky sama vem si mě a hned

Na sobě má tolik sukni co je listů v kalendáři dostanu se stěží k září a zmizí jako sen

Zbude po ní prázdněj šálek na něm stopa jinovatky a věčná cesta tam a zpátky podél prázdných stěn podél prázdných stěn podél prázdných stěn podél prázdných stěn :) (do ztracena)

Štěstí

E H
1. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,

E H E
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyt',

H
pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,

E H E
chlubíte se žigulim a máte holou řiř.

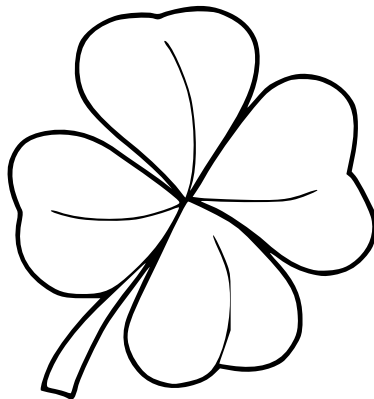
2. Prase nemá zpátečku, neví, kde je zákaz stání,
klidně si to peláší po malým náměstí,
v tomhle našem státečku je málo věcí pro zasmání,
podsvinče a rolničky je návod ke štěstí.

A E
3. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,

A E A
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyt',

E
pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,

A E A
chlubíte se žigulim ... a teď jsem ztratil nit.

Sedí topič u piána

C
1. Sedí topič u piána,
Emi
preluduje potají
G
a pod prsty toho pána
C D9/F# G
bílé klapky černají .

C
2. Za ta léta u divadla,
Emi
která strávil v kotelně,
G
hraje svoje "Pec nám spadla"
C F7 C
stále více fortelně.

C9
R. Zatímco se hudebníci
F
vybavují u kávy,
D7
topič si nad klávesnicí
G G# G
vyhrnuje rukávy.

3. 1.
4. Slaví, celý rozesmátý,
konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý
rozložil se na tóny.

Švadlenka

C9 **G7**
1. Málo vidí slepne tiše den za dnem stmívá se jí v očích v šeru hedvábném
C A9 D9 G Edim D7 G
a ona mlčí a tiše navléká si nit v půli černé niti chce odejít

2. Než se kolem celé šaty obšijí za tu noc se čtyři lidé opijí
a ona mlčí a tiše nit si navléká steh je cesta dlouhá a daleká

C9 G Gmi7 Gmi7/A Gmi7/B Gmi7/H
R. V synkopách stroj si zpívá v očích se připozdívá
C9 D9+
noc plyne noc vše splaví noc černá jako cívka hedvábí

3. Málo vidí nad šitím se naklání lampu halí černý mrak a zaclání
a ona mlčí a tiše navléká si nit život značí došít a odejít
Ref.

Sněhulák

C **G C**
Postavíme sněhuláka,
 F C
kterej v noci nehuláká,
F **C**
kterej děti nebije,
G **C**
nekouří a nepije.

Trochu v hlavě mám

Emi **A7**
Trochu v hlavě mám
Emi **A7**
chodím sem a tam
Dmaj
bloudím courám
Emi **A7**
Chodím po Zlíně
Emi **A7**
voním po víně
Dmaj
zpívám líně
D6
Pane strážníku
Cis7/5+ Aadd9/C H7
ta trocha povyku
Emi
to nic není
Gmi A7
to mívám ve zvyku
Emi **A7**
Vždyť sám Alláh ví
Emi **A7**
že život bez láhví
Dmaj
je zlý prázdný
(2x)

Sonet o obraze jenž spadl ze stěny

- Ami G Dmi C**
1. Na stěně vi sí rám
Dmi G C Fmaj7 G C C/H
v tom rámu po - d obizna
Ami G F G Ami C
Ten, kdo se v ženách vyz- ná,
Dmi G C Ami E
ten je nejvíc sám
2. Tys poznal mnoho dam,
každá se muži přizná
a pak je z toho tryzna
Dmi G C Ami E Ami
ne - bo hlavo - lam.

- E (E4-3) Ami G**
R. Řekli si víc než měli
C Dmi Ami
pak oba oně-měli
Fmaj7 Cmaj7
rám spadl ze stěny
E Ami G
Žena se děsí muže,
C Dmi Ami
jenž stáh ji v noci z kůže
Fmaj7 E
a muž je bez ženy
3. 1.

Taxík

- D D#dim Emi7 Edim**
1. Jsi už dlouho pryč a nikdo blízký není nablízku,
Hmi F#mi G A
pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,
G A F#mi7 Hmi7
a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,
G D G A7 D D#dim Emi7 Edim
řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem rovníku.
2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínaj' karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.
- G E7**
R. Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,
D D/C# Gmaj7/H D7/A
nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,
G E7
a ve zpětným zrcátku toho erárního žigulíku
A A+
zmizí moje trápení a všechno bude putna.
3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxíkem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení: "Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčées."

Sopka

Ami G Ami
1. V každém je sopka, zdánlivě spící,

C Dmi E
před níž jsme zcela bezbranní,
Ami G Ami
občas nám doutná pod čepicí,
C Dmi E Ami
to se jen vrtí ze spaní.

2. Ale pak náhle u ranní kávy
či večer v baru u sklenky
začne se čertit, jen místo lávy
vychrlí divné myšlenky.

3. Myšlenka - myška, hladová věčně,
zábrany lehce přehryže,
utečeš z domu k pohledný slečně,
toužíš po stavu beztlíže.

4. A sopka se činí a tělo se chvěje
jak země kdesi pod Etnou,
oči se lesknou a slečna se směje,
dokud se ústa nestřetnou.

5. Nejmenší z všedních přírodních dramat,
a jak nám dává do těla,
a budem se trápit a budeme klamat
a zbyde z nás trocha popela.

U spinetu

D E A D E A
1. [: Bledá vílo u spinetu, poslouchám tě se zájmem, :]

D D7 G D A D
ale zanech toho menuetu, zkus to třeba s ragtimem.

2. [: Když přistoupíš na tu fušku, hradím všechny náklady :]
a donesu ti sladkou hrušku ze zámecké zahrady.

Emi7 A7 Emi7 A7
R. Radostí se rozplynem s panem Scottem Joplinem,

D6 G7
rozkveteš jak maceška, až pustíme se do Ježka,

Emi7 A7 Emi7 A7
třeba si i trsnem s Oscarem Petersonem,
D6 Bb7 A7
skončíme až za jitra u Suchýho a Šlitra.

3. [: Život je tak strašně krátký, letí, letí, uletí, :]
nač jej marnit kolovrátky z osmnáctého století.

4. [: Zuj si ty botky, co tě tlačí, přečeš si drdol na copy, :]
jsi zvadlá kytka v květináči vzkřísí tě jen synkopy.

Soused Pepa

D **Emi** **D A7 D**
Soused Pepa na zahradě kozu měl,
Emi **D A7 D**
velmi si s ní po všech stránkách rozuměl,
A **E7** **A E7 A**
já zas nosím podprsenky Lenčiny,
D **Emi** **D A7 D**
a proto neodsuzuj sexuální menšiny.

Trubadúřská

Ami **Emi** **Ami**
1. Od hradu ke hradu putujem,
C **G** **E7**
zpíváme a holky muchlujem.
Ami Ami/G Fmaj7 F#mi
[: Dřív j – inam n ejedem,
Ami **Emi** **Ami**
dokud tu poslední nesvedem. :]

2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]

G **C Emi7/H Ami Ami/G**
R. Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
pan kníže po zval k ejklíře,
C Emi7/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.
G **C Emi7/H Ami Ami/G**
Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
ač nedali nám tal íře,
C Emi7/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
pod stůl nám hážou kosti.

3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]

4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]
R:

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]

6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
R:

7. 1.

8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Starý muž

Emi Ami Emi H7

1. Byl jeden starý muž

Emi Ami Emi H7

měl malinkatej dům

Emi Ami Emi H7

No hrozně malinkej

Emi

malej ad absurdum

Pár přátel co jich měl

k hrobu doprovodil

Byl sám jak v plotě kůl

jak v poušti krokodýl

Emi/(Fis,/G) C9 H7

Starý muž v domku

Emi C9 H7

sám a bez potomků

Emi C9H7

žil v starým domě

G/H H7/A Emi/G D9/Fis Emi

zcela soukromě

Žil jak žít jen lze

z malinký penze

Ono vždy zlé je

Emi Dsus4

přežít svý Pompeje

G6

Tenhle muž se však nedal

D9

Dokud žil, hledal pedál

G6

V domečku dvakrát čtyři

D9

G

chtěl na varhany hrát

Den co den hubil moly

vyhlížel po okolí

navštěvu jakoukoli

G H7

a že jí řekne - dál

2. Co člověk chce má mít

Druhýho prosince

na dveře ťuky ťuk

jemně a prostince

Starý muž řekl - dál

Já dlouho čekám již

S hlubokou úklonou

vstoupila paní myš

Nerada já velmi

budík však došel mi

prosím jen tak vstoje

kolikátýho je?

A že tu blízko bydlí -

Muž oprášil židli

Velká čest má dámo

pro mé obydlí

Sedli si povídali

smáli se vzpomínali

malinký karty hráli

pili malej rum

Vy co vás boty tlačí

zpívejte s náma radši

že malý štěstí stačí

a je ho plnej dům

Špína

- C G C**
1. Špína je velmi relativní pojem,
Emi Ami G
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem,
Dmi Ami
někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
F C G C G
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]

Taková jedna písnička

C/G Cmaj7/GF/CGd C/G Staříčků F/C profesor Gd staříčké Ami češtiny F/C po dlouhé
Emi nemoci F/C na první Gd procházce C/G bodá svou F/C zčernalou Gd hůlčičkou
Ami do hlíny F/C cupitá Emi za Máchou F/C potlachat Gd o lá C/G sce Cmaj7/GF/CGd

Má se rád na světě jenom má starosti proč jsou dnes lidi tak neslaní nemastní v kapse
má pro Máchu kus šunky na kosti protože básníci bývají nešťastní

Mácha se probere z kamenné věčnosti seskočí z podstavce a dá se do jídla starý pán odmítá
projevy vděčnosti chce jenom vzpomínkám nadzvednout stavidla

Študáci s kytarou a s tajnou nadějí zpívají po parcích děvčatům o lásce ani si nevšimnou
že kolem kráčejí dva staří pánové na noční procházce (do ztracena)

Vánoční

- G** **A7 D** **A7** **D**
1. Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G **A7 D** **A7** **D**
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
G **D** **G** **D**
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G **A7** **D** **A7** **D** **G**
na záclooně sprostě kleje nachlazeněj netopýr.
2. Dám jim zatím loknout z flašky jako správněj saniťák,
na nervy si vezmu prášky a zavolám na byťák.
Na byťáku nikdo není, všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění narvat tyčky ze plotu.
3. Jenže plot už v kamnech praská u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska, psací stůl a parkety.
4. Konečně je v bytě jako po poledni v Africe,
netopýr si sundal sako, pověsil se na klíce.
Aligátor spokojeně zapálil si camelku,
D **G** **D** **G** **D**
prej dá za to mojí ženě kus kůže na kabelku,
G **D** **G** **D**
prej dá za to mojí ženě na Vánoce kabelku,
G **D** **G** **D**
prej dá za to mojí ženě od Ježíška kabelku ...

Tichá je voda

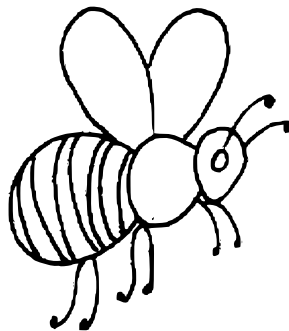
Ami F E FE
1. Tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E FE
lehnout si do trav, nemyslet.
Ami F E FE
Tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E FE
těžko mi na tě nemyslet,
Bb E
těžko mi na tě nemyslet.

C Ami G F
R. A na té vodě tisíc mincí,
C Ami G F
a na té vodě jemná zář,
C Ami G F
na každé minci tvoje jméno,
Ami C G
na každé minci je tvoje tvář.

2. Tichá je voda, šerý svět,
lehnout si do trav, nemyslet.
Tichá je voda, šerý svět,
těžko mi na tě nemyslet,
těžko mi na tě nemyslet ...

Včela

Na okno zaťukal nesměle červenec v růžovém hávu
já právě psal píseň o včele před sebou desátou kávu
Ač múzy mě líbají s nechutí a nápady dost těžko hledám
včera mi stačilo bodnutí do místa na který sedám
Rychle jsem vopustil lenošku jak se mi nestalo léta
při pohledu na včelu nebožku náhle mě napadla věta
Jak málo vod sebe dělí osudy lidí a osudy včelí
jak málo vod sebe dělí osudy lidí a včelí
Ať zpíváš či hraješ divadlo či jinak ničíš si zdraví
dostal jsi do vínku žihadlo namísto okrasy paví
A města jsou státečky ve státě malá království s vlastními králi
každý dle vlastních zákonů trestá tě dle vlastní potřeby chválí
Tohle tě k obraně donutí a vznikne vosudná věta
to tvoje mrňavý bodnutí do zadku velkého světa
Světa se jen malinko ošije sedne si vo kousek dále
snad jenom na chvilku ožije pár místních dvořanů v sále
Pak třeba z Brna či ze Svitav přiletí rychlostí střely
poněkud úřední epitaf o konci bláhový včely
Jak málo vod sebe dělí osudy lidí a osudy včelí
jak málo vod sebe dělí osudy lidí a včelí
Já neříkám že mi to nevádí mám-li mít tuhleťu smůlu
jenže kolik je těch co nás nahradí tolik co včel v každým úlu
tolik co včel v každým úlu

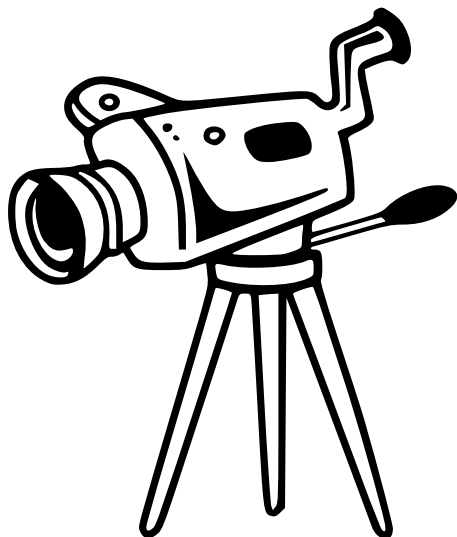

Tlustej chlapík (Vzpomínka na taneční)

- D F#mi H7 Emi**
1. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
A F#7 Hmi Emi A
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
D F#mi H7 Emi
střecha auta, kdysi rovná, začíná se krabatit,
A F#7 Hmi Emi A D
tohleto mi pojišťovna nebude chtít zaplatit.
2. Nadávám a ruce spínám, lidé chodí neteční,
bezděčně si zavzpomínám na své první taneční,
jak jsem chodil od své Jitky v lakýrkách a ve fraku,
umazanej od omítky ze zdi jejich baráku.
3. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
aspoň si moh' sundat boty, když je blázen do tance,
vyreje mi do kapoty nepříjemné škrábance.

V kině

- A E D F#mi**
1. Na tvůj něžný pokyn, chodíme do kin.
Hmi E A E
neb je ti filmové křeslo žitím.
Jseš mladá, tak proč ne
na film pro náročné, v nejhorsím zesložítím.
2. Pán chystá si filmy. Jím bombón co zbyl mi
a topení začíná hřát.
Už v sále se zháší. Tvůj dům, v kterým straší
Hmi E A A7
ožívá a já jdu spát.
- D F C#mi**
- R. Touhou svou hnán, jdu oparem snovým,
D F#mi/D# E5+
jsem Oldřichem Novým, jsem zamilován.
Jen s tebou je kříž a náladu zlou máš
a pořád mnou cloumáš a syčíš Ty spíš!
3. Tak končí ty filmy, jím bombón co zbyl mi,
jdu dál se svou karavanou.
A vybraným slohem píšu, drahá buď sbohem
a doufám že nashledanou...

Turisti z Německa

Ami E7 Ami E7
Popíjím žinčicu se svojů děvčiců
Ami Dmi H7 E7
v salaši prvej cenovej skupiny,
Ami E7 Ami E7
turisti z Německa němaj' hluboko do vrecka,
Ami Dmi E7 Ami
nařvaný ksichity se jim lesknou jako šupiny.
Dmi Ami Dmi Ami
Dva rummy, tri koly, jako hadr na holi
Dmi Ami H7 E7
lítá číšník mezi stoly jako správnej amant,
Ami E7 Ami E7
vykašle se na všechny, co nemluvěj' německy,
Ami E7 Ami
pod Tatrů sa blýská naleštěnej trabant ...

Vlasy

Fadd9 Gmi9 Ami7 G#mi9 Gmi9

Fmaj7 G#7 Gmi7 C9/5- Cmi7
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 D9 Db9 Gmi7 C9 C+
nesmělýho kluka, n eví, kudy kam,
Fmaj7 G#7 Gmi7 C9 Cmi7/5-
teda: vybrala si trasu, ta cesta nemá konce,
Ami7 D9 Ami9 G#mi9 Gmi9 C4sus9
s pláčem svěřuje se sponce, ti da ta ...
Bbmaj7 Hmi7/5- Fmaj7 D9 Db9
R. [: Vycházku máš do deseti, ruka nikde a čas letí,
Gmi7 C9 Fmaj7 F9
měsíc kouká na to drama zcela bezostyšně,
Bbmaj7 Hmi7/5- Fmaj7 D9 Db9
nahodilí kolemjdoucí mají úsměv vševědoucí,
Gmi7 Db7 C7 C+
hvězdy spadly do rybníka, my dva zase z višně. :]

Gmi7 Gbmi7
1. ...neví, kudy kam, neví, kudy kam ...

Utekl jsem od manželky k mamince

D

1. Utekl jsem od manželky k mamince,
vodila si do kvartýru cizince,

G

za svůj život byla nejdál na Slapech,

D

G

tak se snaží vynahradit na chlapech

A

G

D

svoji dávnou touhu poznat celej svět.

2. Načapal jsem u ní jednou Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce,
jednou zase s jedním chlápkiem z Taiwanu
znesvátili okrem spálne aj vanu,
to ta její touha poznat celej svět.

3. Pozvala si domů čtyři Arabý
za poslední LP desku od ABBY,
někdy byla zatížena na Indy,
Portugalce nechala si na jindy,
to ta její touha poznat celej svět.

4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' už jsem trpět ani minutu,
hlavu jsem měl těžkou, jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.

5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince,
když - tak jenom strejdu z Český Třebový.

Vodník

D G D Hmi D G D

1. Na starý vrbě nad rybníkem zelený mužík sedí,
z termosky popíjí kafe s mlíkem, melancholicky hledí.

2. Právě se pohádal se svou starou, už si s ní neví rady,
a koumá, kolik je to vzdušnou čarou kiláků do Kanady.

Hmi F#mi G A Hmi

R. Závidí divokým husám, jak mizí kdesi v dálce,

G A Hmi E A

on zatím sedává tu sám, v botách ho zebou palce.

3. Stará mu nadává, že se jen fláká, a, nebejt tak střelená,
vdala se zamlada za lampasáka - zelená jak zelená.

4. Prej už v tom topení ňák ztrácí formu a ona se za něj stydí,
to voják má jiskru a uniformu, dovede líp potopit lidi.

R. I já závidím divokým husám, jak dělaj' do mraků díru,
když poslouchám: "Vojíne, klusám, klusám, klusám, tu nejste na špacíru ..."

Vánoční píseň

- C Emi Dmi G**
1. Jak ptáci zimomřiví v tom teskném příběhu,
Ami Emi Fmaj7 G
ti, které neuživí třpyt hvězdic na sněhu,
Ami Emi Fmaj7 G E7
my sešli jsme se snící nad lžičkou olova,
Ami Dmi G C Fmaj7 G C
kež by nám mohlo říci náš osud doslova.
2. Když už se řítí v spěchu ten žalupný děj,
svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomalej,
ať zvučí trouby hlásné i zpěvy andělů
dřív, než přijde smrt a zhasne náš dech ve svém pocelu.
3. A těm u sukní matek dej úsměv do oček,
klín plný cukrátek a hodně vánoček,
když už se řítí v spěchu ten žalupný děj,
[: svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomalej. :]

Víla

- G C D**
1. Znal jsem jednu vílu, která tančívala na louce
Emi Hmi C Emi D
u silnice, která vede z Brna do Olomouce,
Emi Hmi C G D
zlehounka se dotýkala vousů strejdy ječmene,
G C G D G
a já čekal, až jí hebké šaty sklouznou z ramene.
2. Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
milióny galaxií běhaly mi po zádech,
jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose.
3. Přišla ke mně jen tak, nahá, a beze všech rozpaků
jemným hlasem zazvonila: "Co šmíruješ, prasáku,"
vod tý doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
netoulám se po loukách a radši koukám na tele-vizi.

Ve skříní

- D** **A**
1. Kdesi dole v babiččině skříní

D G Cmi A
bydlí beduíni, v její s kříní.
Křičí na mě - kámo dej mi čouda,
cigo za velblouda, křičí na mě.

- G D A D**
R. Dlouhý karavany jdou hlavní třídou

G D A D
dlouhý karavany jdou, já jdu s nima
zapít trable který jsou, který přijdou,
je to práma chvíli být mezi svýma.

Vstávej, holka

- G Ami7 Hmi7**
1. Vstávej, holka, bude ráno

Ami7 D G
kalný jako Metuje.

Ami7 Hmi7
Zahraju ti na piáno,
Ami7 D G
jen co zjistím, kde tu je.

Emi Ami Emi Ami
Jedno stojí tamhle v koutě
D7 A7 D
bez pedálů, bez kláves.

G Ami7 Hmi7
V tomhle jednou povezou tě
Ami7 D G
funebráci přes náves.

2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:

"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvílky
ve studený garsonce.

2. Člověk míni, Pámbu zase mění,
beduíni v skříní zabydlení
karty hrají, pijí vodu z misek,
kdy je Šrámkův Písek vyzvídají.
R:

3. V šeru skříně tiše dřepí blázen
touží po oáze po tvém klíně...

3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.

4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Večerní

D **Emi** **D A7 D**
Každý večer stejně znova žasneme,
Emi **D A7 D**
kam se světlo schová vždy když zhasneme,
A **E7** **A E7 A**
včera bylo u morčete v bedniče,
D **Emi** **D A7 D**
dneska jsme ho našli zmrzlé v ledniče.

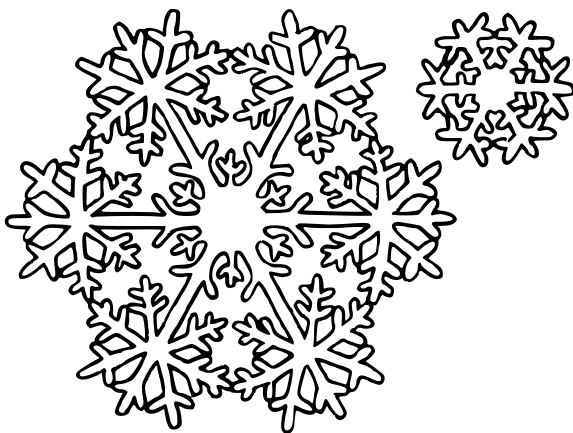
Vločka

D **A** **Hmi**
1. Vločky jsou hvězdy, co nehasnou,
G **D** **AD AD**
když slunce vystrčí hlavu,
D **A** **Hmi**
jedna z nich ležela před masnou
G **D** **AD AD**
uprostřed vzteklyho davu.

2. Bylo to minulou sobotu,
dostali hovézí přední,
ona koukala zoufale na botu,
která se zjevila před ní.

Bb **Dmi**
R. Dlouho se v rozpacích
Gmi7 **G7**
strojila v oblacích
A7 **Bb7** **A7**
pro tuto sváteční chvíli,
Bb **Dmi**
po vzoru básníků
Gmi7 **G7**
za cenu zániku
F **F#mi7**
letěla, aby svět
Ami7 **Bb**
byl aspoň na chvíli
D **D/CDD/CD**
nevinně bílý .

3. Pak řezník vytáhl roletu,
nikdo si nevšimnul asi
té vločky středního doletu
s náloží něhy a krásy.
4. Zmizela pod jednou s podrážek,
na vločkách jaksi se nelpí,
leda kdyby pronikla do drážek
nějaké Gottové LP.
R:
5. Nebudme ke vločkám neteční,
ty pro nás v bolestech tají,
aby nám v dutině lebeční
nezbylo jen, co kde mají.

Vezmi si pastelku

Vezmi si pastelku namaluj manželku namaluj manželku dle svého gusta pastelka stávkuje tvá ruka maluje příšeru v natáčkách fuj ta je tlustá

Vezmi si řasenku namaluj milenku namaluj milenku o které sníváš řasenka ruku ti násilím donutí nakreslit krásku a ty se jen díváš

Kresli si pastelkou kresli si řasenkou kresli si oběma jestli si přeješ pastelku vypíšeš řasenku vypíšeš pastelku vymažeš řasenku smeješ

Za třičtvrtě století

C C⁹ Ami⁷ G
1. Už za tři čtvrtě století, lásko, budem slavit stovku,

F D⁷ C G
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
C C⁹ Ami⁷ G
na staříčkým gramofonu pustíme si Floydy,
F D⁷ C G
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.

2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na staříčkým gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.

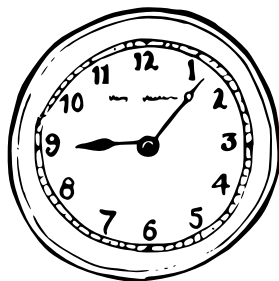
Ami Ami/G D⁹/F# G
R. Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,

Ami Ami/G D⁹/F# G
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,

Ami Ami/G D⁹/F# G
taky pořádně se rozhlížeš, než vejdeš na vozovku,
F D⁷ C G C⁹ Ami⁷ G C
rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.

3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hitem budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude láhev prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,

C C⁹ Ami⁷ G C
la la la . .

Vlak

D **G** **G/F# Emi** **A7** **D**
1. Došlo uhlí, došla pára, vlak nám umřel mezi poli p — od oblohou plnou velkých hvězd.

G **G/F# Emi** **A7** **D**
Dělíme se o cigára, mlčíme a ticho bolí, jen babka v kupé nepřestala plést.

Hmi **F#mi** **G** **D** **G** **A7**
R. Jehlice cinká o jehlici, jak dva malí rytíři, co zkřížili své zbraně

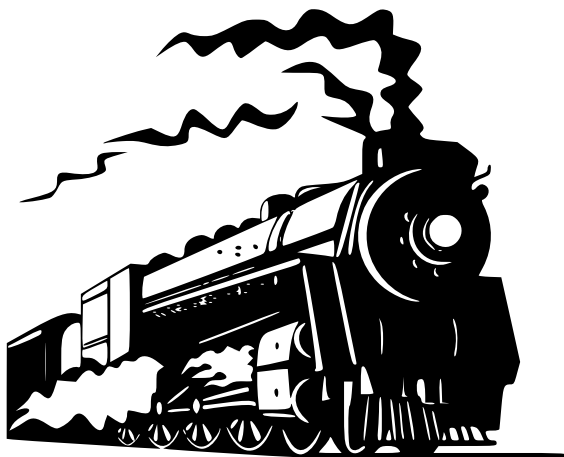
Hmi **F#mi** **E7** **Esus4/7 A7**
kvůli té letité krasavici, co je v A-Z magazínu hned na první straně.

2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.

Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.

R:

3. Došlo uhlí, není šťáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

Země je deska

C **Fmaj7** **C**
1. Země je deska a táhnou ji sloni,

Fmaj7 **C** **D9/F# G**
slunce se kolem ní točí a t očí,

F **C** **Dmi** **E7**
včera je dneska a letos je loni

Ami **D9/F#** **G** **C**
a láska má obrovský zelený oči.

2. Na pivním tácku se houfujou čárky,
velení přebírá dvojitej koňak,
a z hejna racků nám padají dárky
na hlavu, na ruce, na baloňák.

3. Šrajtofle s platem je nabitá puška
a ty jsi divoká africká šelma,
obratným hmatem mě vykopneš z lůžka
a za mnou poleť tropická helma.

4. 1.

Vosa

G Emi D G D G C D

1. Plavala vosa v kofole, zoufale křičela, jak vosy křičí,

G Emi D G D G D G

plavala vosa v kofole, kofola stála na stole.

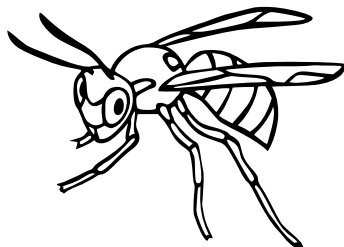
kofola stála na stole, potichu syčela, nebyla ničí,

kofola stála na stole, plavala vosa v kofole.

2. Ten, kdo tu vosu vylije, jen co si ta vosa osuší šosy,
ten, kdo tu vylije, ten si to od ní vypije,
ten si to od ní vypije, za všechny kofoly, za všechny vosy,
ten, kdo tu vosu vylije, ten si od ní vypije.

3. Koho už vosy bodnuly, ten už ví svoje a tihleti vědí,
že koho už vosy bodnuly, ten začíná znova a od nuly,
stále a znova a od nuly, chvíli to bolí a pak už jen svědí,
koho už vosy bodnuly, stále a znova a od nuly.

*. Plavala vosa v kofole ...

Vzpomínky

D

Ami

1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,

Hmi

A

odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,

D

Ami

otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,

Hmi

A

hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.

Hmi

G

A

D

- R. Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,

Hmi

G

A

D

každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,

Hmi

G

A

D

každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,

Hmi

G

A

každá z nich je tou láskou s velkým L.

2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás hlad nezažene jít se řádně nasnídat.

R:

Vrána

- C Emi/H Ami C/G**
1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
Fmaj7 C D7 G
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
C Emi/H Ami C/G
každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
Fmaj7 C D7 G
nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:

C Emi/H Ami C/G
R1: Krá, krá, kr — ásná je svoboda,

Fmaj7 C D7 G
sladká jak jahoda na lesní skalce,

C Emi/H Ami C/G
krá, krá, kr — ásně je na světě,

Fmaj7 C G C
když vítr nese tě tam a zas tam.

R2: Krá, krá, krásná je svoboda,
hebká jak košile zručného tkalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když na své "Můžu?" si odpovím sám.

2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje,
jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:

R1:

R2:

3. Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou,
to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.

4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
ten, kdo umí létat, ještě nemusí být tabu,
královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,

C G C F
a od té doby vrány nejsou svými pány,
C A7 D7 G
jenom občas v prudkém hněvu zazpívají' si pro úlevu,
C

bez nároku na honorář: krá krá ...

Výlet

- C G C F C G C G
1. Láska mi obula španělský boty a v těhletěch botách teď za tebou jedu.
C G C F C G C G C
- Jsi železná panna, jsi poseta hroty a na každým hrotu je pár kapek jedu.
2. Na každým hrotu je pár kapek bolesti, lepkavě sladké jak cukrová vata.
Amor si kvůli nám vykloubil zápěstí, pozval si na záskok městského kata.
3. Napne mne na skřípec z dojemných slovíček, přitáhne provazy já zařvu ano
Příbuzným slzičky vytrysknou zpod víček, co bude s náma má železná panno...

Zakopaný pes

E E6 E E6 E E6 E E6

- H
1. Roznesla se naším městem prapodivná zvěst,
že slunko bude vstávat místo v pět raději v šest,
E
na všech schůzích přišel tento problém na přetřes,
H E
tady asi někde bude zakopanej pes.
2. Usnesla se usnesení, vznikly závěry,
směrnice byly směřovány cestou důvěry,
zejtra by snad bylo pozdě, proto ještě dnes
půjdeme hledat místo, kde je zakopanej pes.
3. Ještě ten den odpoledne, nějak po pátý
jedni vzali výpočty a druzí lopaty,
kdo si přijel s bagrem, co si půjčil z protekce,
a s kahany přišla i hloubková inspekce.
4. Rozorali celý město, ba i okolí,
pak dostali nemocenskou na svý mozoly,
místo psa vĚak našli jenom jednu chcípou myš,
i tak budem k lepším zítřkům aspoň kousek blíž.
5. Slunce si dál vstává v zimě v osm, v létě v pět
a soukolí v hodinách začíná rezivět,
chce to nový hodiny a nechat rezí rez,
v tom by možná mohl bejt ten zakopanej pes.

Z minula

- G D G D G**
1. [: Když květina svobody hynula, národ se probudil a neochvějně :]
C G Emi D G D
vykročil z onoho minula, v – ykročil z onoho minula, jó,
G D Emi C G D G
kde všichni měli mít stejně, kde všichni měli mít stejně.
2. [: Ruka, co z tribuny kynula, noha, co vesele šlapala v lejně, :]
ruka, co z tribuny kynula, společně přišli jsme vodněkud z minula, jó,
[: a zřejmě i odejdem stejně. :]
3. [: Šedivá vrána, co splynula s vránama v podobně šedivým hejně :]
šedivá vrána, co splynula, zmateně přilítla vodněkud z minula, jó,
[: i dneska je šedivá stejně. :]
4. [: Chasa už prapory svinula, ještě se naplno nemele v mlejně, :]
chasa už prapory svinula, sedím tu, poučen průsery z minula, jó,
[: a začínám znova a stejně. :]
5. [: Berounka plyne, jak plynula kdysi, král usíná na Karlštejně, :]
Berounka plyne, jak plynula, v hospodě hrajou se písničky z minula, jó,
[: a tebe miluju stejně. :]

Žába

- G H**
1. Řidič v saabu v strašným kvaltu
Emi C7
přejel žábu na asfaltu,
G F# F E A7 D7
žába sedí na vozovce jako přibitá,
G H
prach se zvedne a pak klesne,
Emi C7
zvláště ve dne je to děsné,
G F# F E A7 D7 G
zůstane tu po ní jenom stopa vyrytá.
- H**
- R. Jenom topol lístek smekne,
Emi E
smutný pozdrav od léta,
A7
kráva pojde, ryba lekne
D D# D
a žába je přejetá.
2. Chyba žáby, přečíst stovku,
nelezla by na vozovku,
měla sedět někde v klidu v stínu kapradí,
stopem chtěla do Třeboně,
zbytek těla blahosklonně
oplakávaj' čtyry starý, starý ovádi.
R:
- G F# F E A7 D7 G**
3. 2. + oplakávaj' čtyry starý, starý ovádi ...

Zahradnická

D Hmi7 A7 D CG G A7/sus4 D

1. Určitě sejdem se po letech, spoléhám na boží mlejny,
možná, že přibereš po dětech, oči však budeš mít stejný.

C G A7/sus4 C G A7/sus4

Ty oči, co viní mě ze zrady, co se z nich slzy jen řinou,

D Hmi7 A7 D G A7/sus4 D

ta okénka do rajské zahrady, jenže zahrady vonící dřinou.

2. Co jsem se natrápil s červama, zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama, na rukou, na duši flastry.

K čemu ty pečlivý záhony, k čemu to zbytečný plení,

divoký přírodní zákony, ty v sobě těžko kdo změni.

3. Na stolku v zahradním altánu stují džbán, a v něm střík vinnej, juch,
ať si teď nalejvá ze džbánu pro změnu zas někdo jinej.

Určitě sejdem se po letech, spoléhám na boží mlejny,

[: možná, že přibereš po dětech, a oči, no, ty budou stejný. :]

Zavřu se do sebe

A7 D9 A7

1. Zavřu se do sebe na osm knoflíků, vezmu si s sebou jen kapesník čistej.

D9 D#dim E7 F7 E7

Jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku budu si konečně sám sebou jistej.

2. Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu, ledničku rozmrazil, zavolal milé,
že vylezu v únoru, pátýho ve středu, ať koupí noviny, pivo a filé.

D9 D#dim A7 Emi6 F#7

- R. Budu si lebedit před světem ukrytý, ať si mně nadávaj', ať do mě buší,

H7 E7 F7 E7

trošku si promáznu mozkový závit, provětrám svědomí, dofouknu duši.

R:

3. Zavřu se do sebe na osm knoflíků, zpřetrhám se světem veškerý nitky,

D9 D#dim A F#7 H7 E7 A

jen bych chtěl poprosit někoho v publiku, zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

(děkuju)

Žlutí sokoli

C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#

1. Že čápi děti nenosí, už dávno vím od kohosi,

Ami Ami/G D9/F# G

kdo v tomhle směru zk ušenější byl,

C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#

že Ježíšek je tatínek a bludička je pl - amínek,

Ami G C

jsem časem taky jakž-takž pochopil.

2. Že polednice nechodí a Palečci se nerodí,

mě dávno v hloubi duše nebolí,

jen nedokážu pochopit, proč, když jsem mírně přioptit,

mi lítaj' bytem žlutí sokoli.

Ebdim D7 Gbdim D7

R1. Podnikají nálety na tuzexové tapety,

Gbdim F7 Ebdim

v telefonu vidí hraboše, hehe,

C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#

je smutnej pohled na dravce, jak domnělého hl odavce

Ami G C

odnášejí mladým do koše.

3. Pak za pomoci sousedů - dva zezadu, dva zepředu -

- chytáme tu havěť do sítí,

kroužky od záclon je kroužkujem a z úlovků se radujem

a hned je tady důvod k napití.

R2. A když se trochu napijem, tak porůznu se ukryjem,

vyčkáváme plni napětí,

až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy

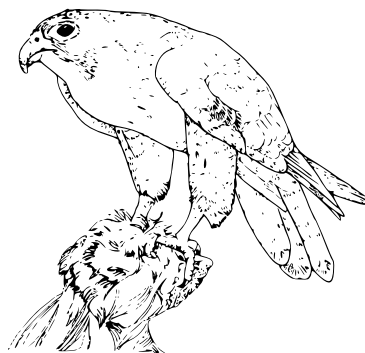
zase na kus žvance přiletí.

R3. A když další litr vypijem, tak porůznu se ukryjem,

vyčkáváme plni napětí,

až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy

zase na kus žvance přiletí.

Obsah

9. září	2	Jací jsou	29
A kordy	3	Jaro	30
Amnestie	4	Jde to	31
B ásník, ten má právo veta	5	Jediný den je málo	32
Bázlivá	6	K vodě	29
Blanická kuřata	7	Katakomby	30
Blues o jehle a nití	8	Kde jsi	33
Blues o žízni	3	Kde jsou	34
Blues železničního mostu	9	Když jsi smutná	28
Bouře	10	Když na pavouka sedne blues	33
Brej den	11	Kluziště	35
Byl jeden král	12	Knihy	36
C estou do práce	4	Komínik	37
Cibulová omeleta	13	Kormidlo	31
Co jsme si, to jsme si	6	Králíci	31
Č asu je málo	5	Křepelky	38
Černá díra	14	Kučeravý listonoš	36
Černá kára	15	Květina	34
Černá vdova	8	L áska člověčí	37
Českým Budějovicím	16	Lásko má	38
D áša křičí ze spaní	17	Lelek	39
Dej mi můj sprej	11	Levitační	40
Deštivý den	10	Loučení s vůní šeríku	41
Děvče mi usnulo	14	M ám křivej nos	42
Díga díga do	12	Mám prima den	39
Dnes se mi o tobě zdálo	18	Mandelinka	40
Dopis	19	Manon	43
Dvě spálený srdce	20	Mávej, mávej	44
F otka	18	Milej pane Dánikene	41
Frýdek-Místek	21	Miss Otis lituje	45
G ilotina	15	Míval jsem klobouk	46
H ad	20	Modrá knížka	47
Hádej, kdo mi píše	17	Morseovka	48
Harfy v nebi	16	Mouchy	49
Hasiči	21	Možná	50
Hodil jsem flintu do žita	22	Mravenčí	51
Hospodská	23	Mrtvý vrabec	42
Houbyland	21	Můj přítel Yetti	45
Hrací strojek	24	Můj vesmír	43
Ch ůze	22	My Bonnie lies over the ocean	49
I mperial blues	25	Myš	44
Instalatérská	26	N a dvorečku	52
Intelektuálky	23	Na konečné tramvaje	46
J á bych si rád najal dům	27	Na Pradědu sněží	52
Já vrátím se zpátky	28	Na půdě	53
		Na Svatým Kopečku	53
		Námořnická	54
		Napadl sníh	48
		Nebe počká	50

Negalantní kuplet o posledním zvonění	51	Snažím se ti sdělit	82
Neopouštěj rám	55	Sněhulák	87
Neplakala, to by lhala	54	Sonet o obraze jenž spadl ze stěny	88
Nosorožec	56	Sopka	89
Nota	57	Soused Pepa	90
Nultá hodina	58	Sousedka voice band	84
O blechách a tak	57	Starý muž	91
O budíku	59	Svíčka	83
O maceškách a tak	60	Š pína	92
O písničce	61	Štědrý den	84
O vojenském letounu značky MIG	62	Štěstí	85
O zesilovači značky Peavey	63	Švadlenka	86
Obraz	56	T aková jedna písnička	93
Odcházím z domova	64	Taxík	88
Odjakživa mě to vábí	65	Tichá je voda	94
Olomouc	58	Tlustej chlapík (Vzpomínka na taneční)	95
P adaly hvězdy	66	Trochu v hlavě mám	87
Padesátník	67	Trubadúřská	90
Pampeliška	62	Tři andělé	96
Panně ve výkladní skříni	60	Turisti z Německa	97
Pavoučí	68	U spinetu	89
Peníze z nebe	63	Utekl jsem od manželky k mamince	98
Pepita	69	V bufetu	96
Pes	70	V kině	95
Píseň	71	Vánoční	93
Píseň bez rýmů	72	Vánoční píseň	99
Píšu básně do šuplíku	73	Včela	94
Plachetnice	66	Ve skříni	100
Plíhalova univerzální melodie	74	Večerní	101
Podivná kometa	75	Vezmi si pastelku	102
Podivné jsme řeči vedli	74	Víla	99
Podzim	76	Vlak	103
Podzimní	77	Vlasy	97
Pohádka	69	Vločka	101
Pohádka máje	76	Vodník	98
Pojďme si hrát se slůvky	70	Vosa	104
Pomalů plyne proud	78	Vrána	105
Poslední hvězda	71	Vstávej, holka	100
Pozvánka	75	Výlet	106
Prodáváč slonů	79	Vzpomínky	104
Prosím tě, holka	79	Z minula	107
Provazochodecká	80	Za třičtvrté století	102
Prší	78	Zahradnická	108
Průvan	81	Zakopaný pes	106
První ranní písnička	77	Zavřu se do sebe	108
Před bouří	82	Země je deska	103
R áda se miluje, ráda jí	83	Ž ába	107
Ráno	84	Žlutí sokoli	109
S amota	85		
Sedávám na domovních schodech	81		
Sedí topič u piána	86		
Skončil další fet	80		

Zpěvník
Karel Plíhal
2011

